

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 44, П'ЯТНИЦЯ, 28 ЖОВТНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 44, FRIDAY, OCTOBER 28, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Батіг не допоможе, коли кінць здох

Петро Часто

19 жовтня у Берліні зустрілася, після річної перерви, „нормандська четвірка“. Вона, на жаль, все ще залишається головним міжнародним чинником розв'язання проблеми Донбасу. На жаль – бо ця проблема нерозв'язна. На жаль – бо Франсуа Оланд та Ангела Меркель дивляться на Україну очима Володимира Путіна. На жаль – бо Президент Петро Порошенко, геній дипломатії, даремно тішить себе, що з таким дияволом в людській подобі, яким є В. Путін, можна знайти компроміс.

Й от понад чотири години солідні державні діячі, ігноруючи українську реальність, розмахували батогами над здохлим конем „Мінських домовленостей“, видаючи їх за „безальтернативний шлях до миру“.

Тут навіть з філологічного погляду не все „штимує“: домовленості – це коли хтось з кимось про щось домовився, тобто не йдеться про право, про правосильний юридичний документ, про ухвалені Верховною Радою закон. Сіли, бачиш-но, й домовилися, що Україна мусить змінити Конституцію, узаконити особливий статус для Донбасу і провести там вибори. А хто сказав, що мусить? В. Путін? Той, чиєю метою є знищення української державної незалежності? Франц-Вальтер Штайнмайер? Той, хто нещодавно їздив по Росії з лекціями про „гарні перспективи німецько-російської співпраці“? Франсуа Оланд? Хіба справжній демократ може вимагати від будь-якої іншої держави змінити її устрій? І взагалі що спільного має демократія з ганебним страхом перед кремлівським злочинцем і з хамською логікою, згідно з якою Україною можна пожертвувати заради щастя решти людства?

Ніхто з цим не сперечається: хоч „Мінські домовленості“ за змістом явно проросійські, саме вони дали Україні можливість зібратися на дусі й силі, перетворити армію і набути здатність до опору ворогові. Можливо, й сьогодні є якась рація „домовлятися“, зтягати час. Однак, серйозно ставитися до „мінського процесу“ вже не можна.

По-перше, тому, що „домовленості“ виникли у критичних для України обставинах, коли європейці не визнавали Росію агресором, погоджуючись з путінською інтерпретацією, нібито війна на сході України – це внутрішньо-український конфлікт. Треба було аж два роки, поки Парламентська асамблея Ради Європи у своїй історичній резолюції назвала війну на Донбасі російською агресією. Отже, світ, нарешті, поставився до Росії як до безпосереднього учасника збройного конфлікту на Донбасі. І це докорінним чином мусить змінити ставлення до „Мінських домовленостей“ і також до безрезультатного „Нормандського формату“.

По-друге, ось що, на думку представника України на мінських переговорах Євгена Марчука, слід сказати Москві, Берлінові і Париже-

(Закінчення на стор. 18)

„Нормандський формат“ відбувся

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко заявив 21 жовтня, що головним результатом зустрічі в Берліні стало те, що „нормандський формат“ відбувся і підтвердив необхідність створити „дорожню карту“ виконання мінських домовленостей. За його словами, „друга позиція – що українська пропозиція щодо створення „дорожньої карти“ з послідовністю та відповідальністю, з чіткими датами, з пакетом безпеки, який має передувати політичному пакетові, і забезпеченням всеосяжного і

негайного режиму припинення вогню, доступу Організації безпеки і співробітництва у Європі (ОБСЄ) до всіх ділянок – це було чітко підтверджено“.

Про необхідність створити „дорожню карту“ виконання всіх трьох головних мінських домовленостей – Мінського протоколу від 5 вересня 2014 року, Мінського меморандуму від 19 вересня 2014 року і Мінського комплексу

(Закінчення на стор. 19)

Під час зустрічі у Берліні Канцлер Німеччини Ангела Меркель (в центрі) Президент України Петро Порошенко, Президент Франції Франсуа Оланд, Президент Росії Володимир Путін. (Фото: Адміністрація Президента України)

Страхова медицина буде з 2017 року

КИЇВ. – Систему охорони здоров'я необхідно не реформувати, а повністю змінювати. Неможливо реформувати те, що не працює. Про це 21 жовтня в Українському кризовому медіа-центрі заявила виконуюча обов'язки міністра охорони здоров'я України Уляна Супрун. Серед пріоритетів – спрямування фінансування на пацієнта, а не на медичний заклад, доступність ліків, уніфіковані протоколи надання медичної допомоги, розвиток громадського здоров'я та, головне – страхова медицина. „Сьогодні в Україні 99 відс. бюджетного фінансування йде на лікування і лише 1 відс. – на профілактику. Ми хочемо змістити акцент. Так, треба лікувати хворих, але краще щоб люди не хворіли, щоб могли працювати, платити податки, і було більше грошей лікувати тих, хто захворів“, – зазначила У. Супрун.

За словами заступника міністра охорони здоров'я Павла Ковтонюка, в Україні витрати на медичні послуги посідають перше місце серед причин, чому людина падає за межу

бідності. „Нам необхідно перейти від радянської моделі утримання медицини і обіцянок, що вона буде безкоштовною, а по факту лікувати людей нема за що, до чітких зобов'язань щодо обсягу медичної допомоги, яку вона буде покривати вам у випадку хвороби. Це і є страхова модель, – сказав він. – Головне – змінити підхід. Нарешті оплачувати послугу у випадку хвороби, а не просто роздавати лікарням всім потрошку і всім мало“.

Почати треба з 2017 року на рівні первинної допомоги: сімейні лікарі, терапевти, педіатри. Пацієнт може обирати, до кого йти без територіальної прив'язки. Платню лікарям сплачуватиме страхова агенція, куди люди зробили внески. Лікарі при цьому мають бути незалежними, можуть утворювати медичні практики та самі обирати собі умови, які є зручнішими для пацієнтів. Міністерство охорони здоров'я наполягає на впровадженні уніфікованих протоко-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Українська книжка – у Франкфурті

ФРАНКФУРТ-НА-МАЙНІ. – У рамках посилення напряму культурної дипломатії Міністерство закордонних справ (МЗС) України цього року вперше долучилося на рівні співорганізатора до роботи над національною виставкою України на 68-му Франкфуртському ярмарку, який тривав з 19 по 23 жовтня. Офіційне відкриття української національної виставки відбулося 19 жовтня з участю Генерального консула України у Франкфурті-на-Майні Алли Польової, Міністра культури України Євгена Нищука, керівниці напряму культурної дипломатії МЗС Ольги Жук. Франкфуртський міжнародний книжковий ярмарок – це найбільший у світі форум для видавців, літературних агентів, авторів, на якому щороку представлено понад 7,000 експонатів з понад 100 країн світу. На ярмарок щорічно приїжджає понад 270 тис. відвідувачів. (МЗС)

■ Парляменти України і Польщі домовилися

КИЇВ. – Парляменти України і Польщі заявили про необхідність активізації неупереджених досліджень в історичних питаннях. Про це йдеться в ухваленій Верховною Радою 20 жовтня „Деклярації пам'яті і солідарності Сейму Республіки Польща і Верховної Ради України“, яку підтримали 243 народні депутати України. 20 жовтня цю декларацію розглянув і Сейм Польщі. „Ми, представники Сейму Республіки Польща та Верховної Ради України, спільно й одночасно приймаємо цю Деклярацію пам'яті і солідарності, щоб віддати шану мільйонам жертв, яких зазнали наші народи під час Другої світової війни, та засудити зовнішніх агресорів, що намагались знищити нашу незалежність, – мовиться в декларції. – Ми пам'ятаємо про боротьбу польських і українських національних сил антикомуністичного й антинацистського руху опору, які створили моральну основу для повернення незалежності наших держав. Ми віримо у необхідність активізації неупереджених історичних досліджень та необхідність стримування сил, які ведуть до суперечок у наших державах“. (Радіо Свобода)

■ Відбувся міжнародний кінофестиваль

КИЇВ. – У Національному драматичному театрі ім. Івана Франка 22-29 відбувся міжнародний кінофестиваль „Молодість“. Відкрився він вітанням від Президента України Петра Порошенка. Під час кінофестивалю показали близько 250 фільмів з 60 країн, зокрема угорську програму „Угорська рапсодія“, присвячену революції 1956 року в Угорщині. (Радіо Свобода)

■ Шукатимуть зрадників в Інтерполі

КИЇВ. – Українське бюро Інтерполу проведе внутрішню перевірку через звинувачення у можливішому сприянні колишньому президентові Вікторові Януковичеві і його спільникам. Про це повідомив 20 жовтня керівник українського бюро Інтерполу Василь Неволя. Так в Інтерполі відреагували на заяву головного військового прокурора Анатолія Матіоса про те, що деякі співробітники Інтерполу могли сприяти В. Януковичеві та його спільникам уникнути кримінальної відповідальності. Напередодні А. Матіос заявив про злочинну організацію, до якої входили В. Янукович, міністер доходів і зборів Олександр Клименко, український підприємець Сергій Курченко, перший віце-прем'єр Сергій Арбузов. В. Янукович і його спільники втекли до Росії у лютому 2014 року після Евромайдану. Росія надала В. Януковичеві тимчасовий притулок. (BBC)

■ Петро Порошенко не кричав на Путіна

КИЇВ. – 23 жовтня Президент Петро Порошенко, коментуючи повідомлення про те, що він нібито кричав до Президента Росії Володимира Путіна на зустрічі у Берліні, заявив, що на міжнародних переговорах не підвищує голос, а В. Путіна на зустрічі у Берліні попросив припинити обстріли на Донбасі. Президент підкреслив, що Нормандський формат вперше відбувся через рік після зустрічі у Парижі, і проведення його було дуже важливим. („Укрінформ“)

ТОЧКА ЗОРУ

Як забрати в Путіна право вето в ООН?

Віктор Каспрук

Питання про необхідність забрати в Росії право вето у Раді безпеки Організації Об'єднаних Націй, у зв'язку з її нападом на Україну, вже порушувалося неодноразово. Але воно щоразу „спотикалося“ об відсутність прописаної процедури ануляції права вето в тій чи іншій країні, котра є членом Ради безпеки. Оскільки немає механізму її запуску і реалізації. Крім того, при існуючому нині статуті ООН, це виглядає досить проблематично. Щоб забрати в Кремля право вето, потрібно змінити статут, а щоб змінити статут, треба подолати право вето Російської Федерації. Замкнуте коло.

То чи не варто було б спробувати піти дещо іншим шляхом? Для початку не забирати у Росії, постійного члена Ради Безпеки ООН, права вето, а призупинити використання Москвою цього права.

Скажімо, під час проведення розслідування в ООН того, що Росія причетна до збиття пасажирського літака „Боїнг-777“, а також є однією зі сторін військового конфлікту на Донбасі.

У Мінських домовленостях зазначено, що з зони конфлікту мають бути виведені чужоземні війська. Але інших чужоземних військ, крім російських, там немає.

Проте необхідно враховувати, що при розгляді цього питання потрібно зробити похибку на те, що Росія є дуже „специфічною“ країною.

Суть ООН, як міжнародної організації, полягає у противагах. І лише тоді її рішення чогось варті. Якщо ж якимось чином вдасться кардинально змінити основи статуту, а Москва вважатиме, що цим ущемлені її інтереси, то не можна виключати того, що Росія взагалі перестане зважати на рішення ООН.

„Правила гри“ старої системи ООН є неефективними. Наразі існує дуже слушна нагода для ініціювання на найвищому рівні питання про реорганізацію ООН.

Закінчився термін перебування Пан Кі

Муна на посаді її Генерального секретаря.

То, можливо, варто було б спробувати пов'язати обрання колишнього прем'єр-міністра Португалії Антонію Гут'єреша на посаду Генерального секретаря ООН з необхідністю реформування цієї організації?

Хоча зараз „правила гри“ є такими, що подібні ініціативи мають надходити від країн-членів Ради безпеки ООН і Генерального секретаря. А чи готові вони до цього? Хоча ООН, у такому вигляді, якою вона є нині, абсолютно не влаштовує дуже багатьох учасників цього світового клубу.

Оскільки виникає враження, що при сучасних умовах основний сенс функціонування ООН в основному зводиться до того, щоб збиратися щотижня і обмінюватися гучними заявами. І не більше.

Та хоч розпукати цю наддержавну міжнародну супер-структуру (як колись Лігу Націй) зараз ніхто не погодиться, але від перезавантаження та оновлення її керівництва усі отримали б реальну користь.

І не можна далі допускати, щоб у подальшому могли повторюватися такі випадки, коли Росія, напавши на суверенну державу Україну, могла роками гальмувати рішення Ради безпеки ООН, користуючись для цього своїм правом вето.

Ми маємо глибоку кризу світової системи безпеки. Схоже, що „правила гри“ і гальмівні механізми старої системи ООН стали настільки неефективними, що замінити їх потрібно разом із самим Пан Кі Муном.

А неефективність довголітнього перебування Пан Кі Муна на посаді Генерального секретаря ООН зайвий раз доводить, що міжнародній спільноті можливо варто розробити процедуру відкликання з цієї посади тих, хто не виправдовує покладених на них високих обов'язків.

Необхідно ініціювати зміни в діяльності Ради безпеки ООН

Можливо, що Україні, яка не тільки постраждала від агресії Москви, а й від ста-

(Закінчення на стор. 12)

Євросоюз – ще не єдина Європа

Віталій Портников

Регіональний парламент Валлонії відмовився надати урядові Бельгії право підписувати угоду про торговельно-економічне співробітництво Європейського Союзу та Канади. Тепер ця угода, до якої у більшості європейців було куди менше претензій, ніж до аналогічного договору зі Сполученими Штатами, навряд чи буде підписана на саміті „Європейський Союз -Канада“ 27 жовтня. Таким чином, під питанням залишається сама стратегія вільного економічного розвитку європейського континенту.

Перший дзвінок, який показав всю недосконалість Європейського Союзу з точки зору ухвалення відповідальних рішень і руху вперед, був пов'язаний з Україною. Це сталося, коли на консультативному референдумі в Нідерландах більшість учасників відкинула угоду про асоціацію між Україною та ЄС.

Вся історія з цим референдумом – приклад безвідповідальності і популізму. Популістським був сам нідерландський закон, який фактично ставив під сумнів сенс виборної демократії і підмінив її охлократією. Безвідповідальним стало надання виборцям можливості ставити під сумнів міжнародні зобов'язання держави і голосувати за багатосторонні угоди, згода з якими мала б бути зумовлена самим бажанням брати участь в Євросоюзі і вирішуватися парламентарями. Безвідповідальною стала позиція уряду і парламенту Нідерландів після референдуму – політики цієї країни просто бояться кинути виклик популізмові.

Але ми звично вмовляємо себе тим, що справа не в європейцях, а в нас. І реформи у нас не йдуть, і корупції занадто багато, і бояться війни на наших кордонах. Європейські бюрократи

вважають за краще підтримувати нас в цьому самобичуванні. І замість того, щоб визнати, що Брюсель не здатний виконувати власні зобов'язання – і щодо угоди про асоціацію, і щодо візового режиму – далі охочі висувати вимоги і читати нотації. Можливо, європейці і справді вірять, що справа в нас, а не в них? Таке самозомбування у людей спостерігалось в радянські часи, та й зараз помітне в Росії.

Тому що справа – не в Україні. Справа в неефективності інституцій Європейського Союзу, в недопрацьованості механізмів ухвалення рішень, у перемозі популізму, безвідповідальності і дурости над відповідальністю і прагматизмом. Те, що сьогодні відбувається з рішеннями європейських інституцій із принципових питань – це імпотенція і ганьба.

Коли справа стосується України, можна, звичайно, робити вигляд „цивілізаторів“. А коли справа стосується Канади? Сполучених Штатів? Теж відсутність реформ? Корупція? Війна? Або, може бути, що усі канадці втечуть до Бельгії, а американці – в Австрію? Ото сміху буде!

Але все це – не смішно, а сумно. Тому що перша країна – Великобританія – вже проголосувала за вихід з Євросоюзу. І це рішення має стати не тільки доказом безрозсудності англійців, але і діагнозом для європейських інституцій: вони зазнають поразки.

Якщо Євросоюз не знайде можливості вибудувати ефективні механізми ухвалення багатосторонніх рішень, йому не минути лиха. І нам разом з ним.

Радіо Свобода, 15 жовтня

Віталій Портников – український журналіст і політичний коментатор, оглядач Радіо Свобода.

Антиукраїнська і антиісторична „Волинь“

Вахтанг Кіпані

У всіх кінотеатрах Варшави та Польщі тепер іде кіно про Україну. Можна було б тішитись, якби не... Оцих „не“, на жаль, виявилось забагато. Навіть для мистецького твору Войцеха Смажовського, який має реюме „польського Тарантіно“. Втім, нічого надзвичайного звиклий до можливостей сучасного кіна глядач не побачить. Фільм „Волинь“, про який, власне, мова – це соцреалізм. Саме так знімали в Радянському Союзі та країнах-сателітах кіно про війну. З самого початку ясно, хто буде добрим, а хто злим.

Хід фільму розгортається повільно і нецікаво, жодної драматургії. Головна героїня, яка потрапляє у кривавий вир війни – просто провал. Варто було В. Смажовському подивитись хоча б як у старому білоруському фільмі „Іди і дивись“ вирішив аналогічну проблему режисер Елем Клімов. От там реально страшно і драматизм подій змушує серце замирати й калатати. А тут ні сюжету, ні катарсису.

Судячи з інтерв'ю В. Смажовського та його наукового консультанта – професора Іжегожа Мотики, який спеціалізується на „Волинській різні“, фільм мав на меті згадати і пошанувати „забутих жертв“. Вийшло з точністю до навпаки. Бачимо безліч смертей, а от глибокої розмови про те, чому селяни елегійного Краю так легко піддались вульгарній пропаганді зайд з Галичини (про цей ксенофобський акцент поговоримо нижче) не відбулося.

Але не у власне кінематографічних недоліках фільму його найбільша проблема. І ось ми вступаємо на міне поле. Річ у тім, що на ролю убивць призначено не тільки тих, хто був задіяний у тій кривавій бані, а й всіх українців. Саме так і звучить репліка одного з персонажів – „Спочатку вбивати прийшли бандерівці, а за ними українці...“. Тобто акценти зміщено у дуже специфічний спосіб. Колективна вина лягає на всю націю, зокрема тих, хто і в часи війни і тепер не розділяють підходів до вирішення польського питання на Волині у роки Другої світової війни.

Це фільм про Креси. Ті самі території, які чимало поляків ідеалізують і вважають своїми. І за які у 1940-их роках точилась кривава війна. Тобто нашу, українську Правобережну й Західну Україну – Галичину, Волинь, Поділля. І ще далі. Пару днів тому купив у польській столиці товстезну книгу про народовський, тобто – радикально-націоналістичний політичний табір XIX-XX століть. Так от, на обкладинці видання – карта „Великої Польщі“, аж по Київ.

Коли дві чи більше націй вважають якусь територію своєю і відмовляють у цьому праві іншим – зудар неминучий. У міжвоєнний час у поляків була своя Річ Посполита, виплекана й виборена великою кров'ю протягом понад століття бездержавності. Українці свою державу – ЗУНР – втратили. На опозиції реалітетності виникає УВО, а потім і ОУН, які декларують, що священним обов'язком українця є боротьба за відновлення самостійної соборної держави. У своїй боротьбі з Варшавою молоді націоналісти фактично повторювали шлях і чин „начальника панства“ Юзефа Пілсудського, який свого часу не гребував революційним терором заради майбутньої Польщі.

Опоненти й дотепер закидають ОУН, що її державним ідеалом була авторитарна держава з гомогенним населенням, без національних меншин, долю яких вирішували без їхньої власної участі. А хіба Польща часів санації робила не так? А хіба Роман Дмовський проповідував у ті часи не расистські і антилюдські ідеї? З цим ніхто не сперечатиметься, як і з тим, що пам'ятник одному з найодіозніших ксенофобів і тоталітаристів стоїть у центрі Варшави, у кількох сотнях метрів від урядової канцелярії.

Це все до того, що як війна була неминуча, так і зіткнення між двома найбільшими етнічними групами було неминуче. У поляків була хоч і підпільна, але держава. З інституціями, армією, фінансовою, політичною та іншою підтримкою країн Заходу. У українців, у даному контексті – з революційної ОУН, не було нічого. Крім волі „загинутися, але здобути“. Засобів тоді, на жаль, не перебирали.

Етнічна чистка польського населення Волині – це той злочин і той біль, який польська свідомість не забула і не пробачила. Тому виникнення фільму на кшталт обговорюваного сьогодні було лише питанням часу. На жаль, стрічка не спровокувала суперечок у самій Польщі. Тема трагедії консолідувала польське суспільство. Голосів тих, які вважають недоречним і невчасним окреслення рішенням Сейму кривавих подій 1943-1944 років як геноциду – майже не чути.

Інтерес глядачів, виступи політиків і тексти інтелектуалів, перші шпальти всіх провідних видань – створили ситуацію, коли у розмову про причини, перебіг і наслідки катастрофи на Волині вимушено вступили українці. Але на відміну від поляків, які за останні 20 років могли побачити безліч публікацій про Волинь у всіх жанрах – від грубих збірників документів, мемуарів і до коміксів, українські коментатори не мали того багажу знань і можливостей самоаналізувати цю трагедію. Що казати, коли за останні роки не пригадати – чи коли-небудь ця тема була як слід проговорена істориками, інтелектуалами, Церквою, активною частиною громадськості. Окремі статті і книжки були – але національної дискусії, втім, не було.

Аж тут виходить „Волинь“. Знімання фільму тривало кілька років. „Приготуватись“ до скандалу, а подібний фільм не міг не спровокувати, ми (даруйте за це узагальнення) могли. На пальцях рук можна порахувати тих, хто в Україні писав книги, знімав фільми і передачі на дану тему. Суспільство виявилось не готовим до рішення парламенту Польщі щодо „людобуйства-геноциду“, так і до акцентів, розставлених режисером В. Смажовським.

Трагічні події відбувалися на Волині. Однак, режисер не зміг собі відмовити у задоволенні згадати у негативному світлі галичан. На початку стрічки в село приїжджає якийсь чоловік, начебто зі Львова. І саме він під час весілля пропонує випити чарку горілки за здоров'я... Адольфа Гітлера. Ясна річ, що ця карикатура потрібна, щоб показати відстань між сумирними волинянами і агресивними підбурювачами-націоналістами з Галичини.

Друга сцена – суцільна фантастика, якщо зважати на факти історії. Але режисер на такі „дрібниці“ не зважає. Тож, уявіть політ уяви пана режисера: перепопнена людьми греко-католицька церква (так-так, на Волині!), де священник-підбурювач і страшний на обличчя різуні „бандери“ святять ножі, сокири і мотики. Це та бомба, яка невинно закладена у фільм. І вона вибухатиме тепер не раз.

Сподіваюсь, що своє слово скажуть священники та вірні Української Греко-Католицької Церкви, яких волею режисера фактично призначено убивцями. Бо саме вони святити сокири у храмі. І саме цей епізод, певен, увійде у свідомість людей як відображення реальних подій.

Архетипічний українець-різун по своєму талановито втілений автором цього „шедеверу“. Це маячня. Жодного такого факту історики Другої світової війни та українсько-польського конфлікту не знають. Але спробуйте тепер розповісти це мільйонам поляків, які подивляться на фільм у кінотеатрах, а потім і на телебаченні. Колега розповів, що у Гданську на наплечник з тризубом старший чоловік плюнув. Інший – що на нього майже накинувся з прокльонами чоловік у ліфті. Бо тепер кожен українець – „бандера“, тобто кат Волині.

Кіно – мистецтво, ясна річ. Мистець-режисер має право на вигадку. Але він не має права на творення образу, який своїм страшним символізмом заступає реальну трагедію, її дійових осіб, злочинців і жертв. Найгірше те, що упередження і ксенофобські міти таким фільмом не тільки не знімаються, але, навпаки, утверджуються. Якщо пам'ять про загиблих може бути здійснена лише через перенесення колективної вини на живих, цілу націю, то гріш ціна такому кіну.

Варшава-Київ

Вахтанг Кіпані – викладач Магістерської програми з журналістики Українського Католицького Університету, телеведучий, головний редактор веб-сторінки „Історична правда“.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Прощання з радянською спадщиною

КИЇВ. – 23 жовтня 1956 року в Угорщині розпочалися події, які сьогодні спільно згадують і в Україні. Про це заявив Президент Петро Порошенко. „Радянська каральна машина не знала іншого способу „спілкування“ з вільним народним волевиявленням, окрім брутальної сили, приниження, зневаги до прав людини та репресій. Однак і це не зупинило дружній угорський народ від неминучого розриву з неприродним Союзом“, – написав він. П. Порошенко наголосив, що прощання з радянською спадщиною дається Україні вкрай непросто та болісно. „Гідну відповідь ми надаємо на передовій, де протистоїмо десяткам тисяч вишколених російських військових та сотням одиниць техніки, що ховаються за спинами найманців і бойовиків“, – підкреслив президент. В Угорській революції за три дні загинули 2,652 угорці і 640 радянських військовослужбовців, поранено було відповідно 19,226 і 1,251 чоловік. 26 солдатам і офіцерам за участь в неоголошеній війні присвоїли звання Героя Радянського Союзу. (BBC, „Укрінформ“)

■ Петро Порошенко заповнить декларацію

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко заявив трьом українським телеканалам 23 жовтня: „Я 16 років заповнюю податкову декларацію, на відміну від багатьох провідних борців з корупцією. Там усе відкрито. Форма нової електронної декларації насправді не є досконалою. Мені вона не подобається, але це не привід, щоб її не заповнювати“. До 23 жовтня електронні декларації подали майже 22 тис. посадовців, з них 31 – народні депутати. („Українська правда“)

■ Українці купують електромобілі

КИЇВ. – Згідно з результатами першого півріччя Україна увійшла в десятку провідних країн в Європі у продажі електромобілів. Ринок електромобілів в Україні за шість місяців виріс відразу в 2.5 рази. Всього за півроку продано 192 нових електромобілі, тоді як за такий же період минулого року – лише 72. Цей показник вищий, ніж в Польщі та Росії, і в 2.2 рази більший, ніж в Естонії, Латвії та Литві разом узятих. В Європі найвища частка електромобілів на ринку в Норвегії – 15 відс. Вище за Україну є також Швейцарія, Австрія, Франція, Нідерланди і Швеція. Найбільше продано машин „Nissan Leaf“ і „Tesla Model S“. („Українська правда“)

■ Помер Богдан Гаврилишин

ЖЕНЕВА. – 24 жовтня у 90-річному віці помер економіст і меценат Богдан Гаврилишин. Він народився у 1926 році на Тернопільщині. У роки Другої світової війни потрапив до Німеччини. Після 1945 року перебував у таборі для переміщених осіб, згодом виїхав до Канади. Упродовж 18 років економіст очолював Міжнародний інститут менеджменту в Женеві, заснував стипендію програму для молодих українців Фонду Б. Гаврилишина, був активним членом Пласту, співзасновником Світового економічного форуму у Давосі, працював радником Президента Леоніда Кравчука, чотирьох голів Верховної Ради та трьох прем'єрів. Б. Гаврилишин – автор книг „Дороговкази в майбутнє. До більш ефективних суспільств“ (1980) та „Залишаюся українцем“ (2011). Президент України Петро Порошенко 21 жовтня нагородив орденом Свободи почесного консула України в Женеві Б. Гаврилишина. (BBC)

■ Повернули літак „Белавія“

КИЇВ. – 21 жовтня Служба Безпеки України (СБУ) змусила пасажирський літак компанії „Белавія“, який вилетів з летовища „Жуляни“ в Мінськ, повернутися назад до Києва. При цьому українська сторона нібито пригрозила білоруському літакові винищувачами. У СБУ цю інформацію заперечили. Незабаром стало відомо, що причина дій СБУ – присутність на борту літака громадянина Вірменії Артура Мартиросяна, прихильника „Антимайдану“, якого 21 жовтня за вимогою СБУ зняли з рейсу. Він заявив про намір судитися з Україною. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Сербія нарікає на санкції проти Росії

БЕОГРАД. – Прем'єр-міністр Сербії Івица Дачич нарікав 19 жовтня, що його країна, яка хоче стати членом Європейського Союзу (ЄС), є під натиском долучитися до західних санкцій проти Кремля за його роллю в українській кризі. Сербія формально хоче вступити до ЄС, але вплив Росії, яка є проти цього рішення, залишається сильним в країні. Москва підтримує Сербію, свого традиційного союзника, у її протистоянні з Заходом щодо колишньої провінції Косово, незалежність якої, проголошеної 2008 року, Сербія не визнає. 24 жовтня Президент Сербії Томіслав Ніколич сказав Прем'єрові Словенії Міро Церарові, що ЄС наклав „принизливі“ умови членства на його країну. Хоч Т. Ніколич не уточнив, які це умови, але міг мати на думці вимогу деяких членів ЄС, щоб Сербія визнала самостійність Косова. („Associated Press”)

■ США попередили Північну Корею

ВАШІНГТОН. — США попередили Північну Корею, що будь-яка атака на союзників Америки чи використання ядерної зброї цією комуністичною країною зустріне „переважаючу” реакцію США. Заява Секретаря оборони Еш Картера 19 жовтня сталася після зустрічей найвищих дипломатів та військових чинників США й Південної Кореї. Північна Корея лише цього року провела вже понад 20 випробувань ядерної зброї. Державний секретар США Джон Кері повідомив, що Америка якнайскоріше розгорне систему ракетної оборони для захисту Південної Кореї та 30 тис. військовослужбовців США, котрі там служать. Дж. Кері додав, що нелогічними є твердження Президента Північної Кореї Кім Джонг Уна, що його країна потребує ядерної зброї проти США. „Сполучені Штати мали спроможність впродовж багатьох років знищити Північну Корею. Якщо це була б наша мета, ми не сиділи б чекаючи в той час, коли вона дістає додаткову ядерну зброю”, – сказав Дж. Кері. („ABC News”)

■ Ватикан дав напрямні про кремацію

РИМ. — Ватикан оголосив 25 жовтня, що католики можуть проводити кремацію небіжчиків, але прах не можна розвіювати чи зберігати в домах. Після кремації прах повинен зберігатися у „священному місці”, такому як цвинтар. Церква почала дозволяти кремації ще з 1963 року, але підкреслювала, що похорон тіла має бути нормою. Ватикан взяв на приціл ідеї модерного суспільства про позагробове життя та процеси над мертвими тілами, які мають бути храмами на образ і подобу Богу. Церква вчить, що на кінець світу буде воскресіння мертвих разом з їхнім тілом та душею. У надзвичайних випадках можна втримувати прах вдома за дозволом місцевого єпископа. („CNN”)

■ Прокурор Пенсильванії засуджена

НОРИСТАВН. – Колишній головний прокурор Пенсильванії Кетлін Кейн була засуджена 24 жовтня до 10-23 місяців тюрми. Вона зрештою звинувинувана в тому, що порушила присягу та зловживала посадою. Багато осіб віщувало необмежену політичну кар'єру 50-літній демократці, коли вона була обрана на свою посаду 2012 року. Але 2014 року вона таємно передала до преси строго засекречені свідчення, щоб скомпрометувати політичного опонента, тому що думала, що він подав пресі інформації про те, як вона стримала розслідування корупції проти кількох демократичних законодавців. Відтак вона свідчила неправдиво під присягою про цю справу. Перед вироком вона просила милосердя, тому що виховує двох синів, але суддя сказала, що ніхто не є понад законом. („The Philadelphia Inquirer”)

■ Савдійська-Арабія стратила принца

РІЯДГ. – 18 жовтня Савдійська-Арабія стратила принца Туркі бін Савд аль-Кабіра після того, як його визнано винним у смерті іншого чоловіка під час бійки. Останній раз страчено члена королівської родини в 1975 році. Дехто вважає, що це було намагання влади показати, що всі є рівні перед законом у цьому консервативному князівстві. („Bloomberg News”)

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Двомислення як убивця українських реформ

Віктор Андрусів

У київському переході часто можна зустріти музиканта. Як правило, з переносним головником та гітарою в руках, при тьмяному світлі він виспівує всім відомі пісні. Перехожі завжди щедро реагують на цей незаплянований концерт, який навіює їм гарний настрій і спогади. Однак, якщо уважно вслухаться в репертуар вуличних виконавців, то можна помітити, що абсолютним першуним цього переходного списку популярних авторів є Віктор Цой і його „Хочу перемен”. Пісня, яка пережила розпад Радянського Союзу, тяжкі 90 роки, дві революції, зрештою, пісня часто старша за її виконавців все ще лунає в переходах, на станціях метро, у вагонах поїздів, у дворах.

Пісня В. Цоя – яскравий приклад того, як формуються реальні суспільні інтереси. Адаже сьогодні цю пісню не передають по телебаченню і радіо, немає концертів В. Цоя, зовсім мало „каверів”, але вона сама себе відтворює, живе. Колись так жила ідея незалежності, яка, незважаючи ні на що, відтворювала себе у нових і нових поколіннях криз століття, аж поки не відбулась. Чому ж таким самим чином в українському суспільстві не вживаються стандарти розвинутої демократії: приватна власність, верховенство права, свободу слова та нульова толерантність до корупції та ін.? Незважаючи на постійне декларування цих цінностей в головних політичних документах, українці далі вважають, що продавати землю не можна, що під'їзд належить житловій конторі, пенсії і субсидії – безкінечні, тарифи мають бути низькими тощо. Фактично, українське суспільство вірить в речі прямо протилежні до озвучених реформ. Клясичне двомислення за Джорджем Орвелом. Чи не в цьому причини безкінечної турбулентності нашої реальності і провалу будь-яких спроб щось змінити?

Яка природа українського „двомислення”?

Опитування Українського Інституту Майбутнього показало дуже цікаву особливість. 80,6 відс. опитаних визнали свободу як першочергову цінність. Водночас, і з цих же опитаних 55,7 відс. висловились категорично проти приватизації державної власності, 67 відс. проти приватизації сільськогосподарської землі, і 79 відс. проти продажу. Це не єдиний приклад взаємовиключних позицій, які існують в українській свідомості. Ще варто згадати одночасний патерналізм „за все відповідає держава” і патологічну ненависть до влади як злодіїв. Нетерпимість до політичної корупції і, водночас, продаж голосів на виборах. Як можуть співіснувати ці взаємовиключні речі?

Суспільні інтереси формуються через комунікацію і пропаганду, тому наявність різних взаємовиключних позицій є наслідком різних пропаганд, які велися на території України. З одного боку, перемога Заходу над СРСР ознаменувала тріумф цінності свободи. Американські кінофільми та жертводавці несли в українську свідомість зв'язок: свобода – добробут. Політичні декларації визначали курс до берегів свободи Європейського Союзу. Разом з цим, цінність свободи залишалась неконкретною, це було добре життя, яке не вимірювалось у тому, що робити з землею, під'їздом чи тарифами. Натомість, популізм українських виборів далі експлуатував стару зрозумілу соціалістичну риторику про зростання пенсій, низькі тарифи, безкінечно обіцяючи потурбуватися про кожного маленького українця.

Тут варто звернути увагу на ще один важливий аспект. Поступово західня комунікація була витіснена з масових продуктів. США та Європа сконцентрувались виключно на комунікації з політичною елітою. В Україну прий-

шов термін „адвокація”, яку багато грантових організацій зрозуміли як „змушування еліти до демократії”. Адвокація зформувала нові механізми роботи громадянського суспільства: ідея, тиск на владу, рішення і контролю. В цій схемі зовсім з уваги випало суспільство, яке дедалі частіше почало отримувати рішення, не пов'язані з його реальними інтересами. Влада і громадянське суспільство утворили „міжсобойчик”, в якому розробляли реформи і намагались їх втілити, по-факту отримували повне несприйняття суспільством.

Якщо подивитись глибше, то можна побачити, що подвійне мислення лежить в фундаменті всієї політичної архітектури. В умовах, коли люди вірять у взаємовиключні ідеологічні речі, не можуть виникати стабільні політичні партії і провідники. У нас не типова ситуація, коли в суспільстві має місце боротьба груп і ідей, навпаки – в нас ідеї не борються, а вживаються.

Двомислення також убиває практичну політичну дію. Фактично будь-який політичний діяч не може зайняти однозначної позиції, оскільки відразу потрапляє в суперечність не стільки з опонентами, скільки зі своїми прихильниками. Звідси випливає відповідь про популярність зради над перемогою. Якщо ви наполягаєте на максимальній лібералізації – вас підтримують, як тільки озвучуєте, що за цим стоїть продаж державної власності і ринок землі – вас ненавидять. Політична дія, яка в зародку втрачає підтримку суспільства – приречена на поразку, і таким чином, це саме те, що має місце з українськими реформами.

Політика в умовах двомислення є розтяжкою, пасткою. Інститути, які мають забезпечувати життя суспільства, функціонують паралельно. Наприклад, з одного боку є Конституція і парлямент, з іншого – консенсус олігархів, контролю політичних груп. В таких умовах Володимир Гройсман може бути прем'єр-міністром і водночас хлопчиком на побігеньках в Адміністрації Президента. Ситуація, в якій правильне політичне рішення множитьсся на купу додаткових факторів, і повністю нівелюється створює безперспективність і позбавляє політику її головного змісту – організувати спільне життя громадян.

Розв'язання проблеми двомислення є базовою вихідною умовою політичної трансформації. І тут нам варто повернутись до пісні В. Цоя. Адаже сьогодні ми рідко чуємо популярні пісні радянського часу, і майже ніколи не чуємо їх в переходах. Цой співав для народу, а не для телебачення, радіо чи політиків. Він співав на квартирниках, на закритих концертах, саме так він став популярним. Його пісні прижились в суспільстві знизу, а не зверху. І тому ці пісні і досі живуть своїм життям.

Сьогодні необхідно усвідомити, що рух в політику повинен починатись не з участі у виборах, а саме з тривалої просвітницької роботи внизу. З формування базових ідей, з пояснення базових термінів і принципів, як-от: що таке цінність свободи, як працює ринок, чому треба продавати землю, чому не буває низьких тарифів тощо. Активне просвітництво має прийти на зміну „адвокації”, де об'єктом стає суспільство, а не політики. Не треба переконувати політиків-популістів, потрібно змінити саму природу популізму. Тільки інтереси, які почнуть жити своїм життям, в свідомості суспільства, можуть стати фундаментом для формування нових інститутів і сталого розвитку.

Львівський культурологічний журнал „І”

Віктор Андрусів – виконавчий директор Українського Інституту Майбутнього.

Передплачуйте і читайте „Свободу”

Відділ передплати:

- Понад 120 років на службі діаспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

973-292-9800 дод. 3042

МЗС вимагає звільнити Сенцова і Кольченка

КИЇВ. – У Міністерстві закордонних справ (МЗС) називають цинічним рішенням Росії про відмову в переданні Україні українського режисера Олега Сенцова. „Олег Сенцов – громадянин України, став заручником агресивної політики Росії,“ – заявила 21 жовтня речник МЗС Мар'яна Беца. МЗС вимагає негайно звільнити засудженого за політичними мотивами О. Сенцова, а також всіх українських заручників у Росії.

Заступник міністра юстиції України з питань європейської інтеграції Сергій Петухов оприлюднив фотокопію відповіді Міністерства юстиції Росії, в якій, зокрема, вказано, що О. Сенцов отримав російське громадянство.

25 серпня 2015 року Північнокавказький окружний військовий суд Росії засудив О. Сенцова, українського кінорежисера з Симферополя до 20 років суворого режиму. Спільником О. Сенцова російські слідчі зробили кримського активіста Олександра Кольченка, якого засудили до 10 років колонії суворого режиму. О. Кольченко і О. Сенцов своєї провини не визнали. Правозахисні організації вважають звинувачення необґрунтованими і політично мотивованими. У квітні цього року в повідомленні Уповноваженого з прав людини в Росії вказували, що українське громадянство засуджених у Росії О. Сенцова й О. Кольченка офіційно підтвер-

Олег Сенцов (зліва) і Олександр Кольченко – політичні в'язні Росії. (Фото: Сергій Пивоваров)

джене.

О. Сенцов і О. Кольченко до арешту жили в Криму. Після незаконної анексії півострова Росією їх громадянство автоматично змінили. Однак російські паспорти вони не отримали і просили вважати їх тільки українськими громадянами. Омбудсмен Росії наполіг на тому, що вони залишаються громадянами України незалежно від наявності у них громадянства Росії.

Радіо Свобода

Страхова медицина...

(Закінчення зі стор. 1)

лів надання медичної допомоги: однакова якість для всіх медичних закладів, інститутів, областей, що ґрунтується на міжнародних стандартах.

У регіонах запрацюють Центри громадського здоров'я. Їхня мета – збирати статистику, слідкувати за профілактикою, ходом імунізації та загальним здоров'ям нації.

Український кризовий медіа-центр

Виконуюча обов'язки міністра охорони здоров'я України Уляна Супрун (в центрі) під час зустрічі в Українському кризовому медіа-центрі.

Закликаємо захистити політичних в'язнів

До „Свободи“ надійшли вміщені нижче звернення громадських організацій в обороні українських журналістів і всіх політичних в'язнів, незаконно затриманих владними структурами Росії.

Світовий Конгрес Українців (СКУ), на підтримку заяви Верховної Ради України від 5 жовтня, закликає міжнародну спільноту й правозахисні організації допомогти звільненню українських журналістів і всіх політичних в'язнів, незаконно затриманих російськими владними структурами.

Роман Суценко, паризький кореспондент Українського національного інформаційного агентства „Укрінформ“, був затриманий у Москві 30 вересня і звинувачений у шпигунстві під час перебування в Російській Федерації з приватною візитом. Після закритих слухань 1 жовтня суд прийняв рішення про його арешт на два місяці. Всупереч міжнародним нормам та двостороннім домовленостям між Україною і Російською Федерацією, Р. Суценкові було відмовлено в основному праві побачитись з адвокатом та українським консулом.

Микола Семена, проукраїнський журналіст і один з дописувачів веб-сторінки кримських

новин „Крим. Реалії“, що є проектом „Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода“, був арештований у квітні і звинувачений в „сепаратизмі“ за статтю про окупацію Криму. Судове слухання щодо М. Семени призначено на жовтень, а його самого позбавлено права на виїзд з Кримського півострова для лікування.

Р. Суценко та М. Семена є жертвами гібридної війни Російської Федерації проти України, а їхні арешти за політично вмотивованими звинуваченнями є ще двома прикладами продовження грубого порушення російськими владними структурами фундаментальних прав і свобод людини, зокрема свободи слова.

СКУ закликає українські громади у всьому світі та міжнародну спільноту активно захищати Р. Суценка і М. Семену, усіх незаконно арештованих Російською Федерацією українських політичних в'язнів та здійснювати тиск на російські владні структури для їхнього негайного звільнення.

Союз Українських Організацій Австралія (СУОА) закликає українську громаду Австралії приєднатися до заклику Світового Конгресу Українців (СКУ) до міжнародного співтовариства, включно й правозахисних організацій, допомогти у звільненні українських журналістів і всіх політичних в'язнів, незаконно затриманих російськими владними структурами. В даний час 20 громадян України незаконно ув'язнені Росією, в тому числі Роман Суценко, Олег Сенцов, Олександр Кольченко, Станіслав Кліх, Микола Карпук та інші.

СУОА закликає уряд Австралії і австралійських парламентарів збільшити тиск на Російську Федерацію і вимагати звільнення цих політв'язнів.

СУОА звертається до Міністра закордонних справ Австралії Джулі Бішоп з проханням розслідувати ці справи і знову взяти на себе провідну роль на міжнародному рівні з цього питання. Такі акції стають більш ефективними, коли виборці звертаються до свого виборчого члена парламенту. Зробіть це зусилля – телефоночно, листовно або електронно.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Що думають американці про комунізм?

ВАШІНГТОН. – Пропамятна Фундація „Жертви комунізму“ оприлюднила 17 жовтня висліди опитувань про настанову американців до комунізму, соціалізму і т. п. Обширні опитування провела відома міжнародна дослідча компанія „YouGov“. Вони виявили, що молодше покоління американців (знане як „millennials“), котре виросло вже після „холодної війни“, чимраз більше сприймає соціалізм та марксистські погляди. Велика більшість з них не знає, скільки людей загинуло від комунізму. 32 відс. з них (і 26 відс. всіх американців) думають, що більше людей загинуло в часи Президента США Джорджа Буша (молодшого), ніж в добу правління Йосифа Сталіна. 68 відс. всіх американців помилково думають, що Адольф Гітлер винищив більше людей, ніж Й. Сталін, а 75 відс. з них не знають, що число жертв різних комуністичних режимів перевищує 100 млн. осіб. Серед „millennials“ 42 відс. не знають про Мао Цзедуна; 33 відс. не знають нічого про Володимира Леніна, а 25 відс. решти мають позитивну думку про нього. („International Business Times“)

■ Президент Філіпін розлучився з США

ПЕКІН. – Під час своїх відвідин комуністичного Китаю 20 жовтня Президент Філіпін Родріго Дутерте оголосив про свою „розлуку“ від США, довголітнього союзника його країни. Це є зміна політики попереднього уряду, який виграв позов в міжнародному суді проти намагань Пекіну домінувати в Південнокитайському морі. „Я вишикував себе у ваше ідеологічне русло і може також поїду до Росії на розмову з Путіним і скажу йому, що нас є троє проти світу: Китай, Філіпіни й Росія. Це є єдиний спосіб“, – заявив Р. Дутерте на форумі підприємців. Секретар торгівлі Рамон Лопез сказав, що буде підписана торговельна угода з Китаєм на суму 13.5 млрд. дол. У Вашингтоні представник Державного Департаменту США Джон Кирбі сказав, що вони є спантеличені заявами філіпінського президента. Адміністрація Президента Барака Обами вважає Манілю важливим чинником у намаганні США зосередити свою увагу на Азії у світлі зростаючої могутності Китаю. Висліди опитувань 18 жовтня показали, що філіпінці далі довіряють Америці багато більше, ніж чим Китаєві. („Reuters“)

■ Архієпископ написав про вибори

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Римо-католицький Архієпископ Філядельфії Чарлз Шап'ю 13 жовтня написав на своїй офіційній веб-сторінці статтю про теперішні президентські вибори. Він скритикував „американських католиків, котрі допомогли вибрати президентську адміністрацію, яка є найбільш неприхильною релігійним вірним, інституціям, справам і свободі“. Він також піддав гострій критиці президентську кампанію Гиларі Клінтон, після того як недавно оприлюднено засекречену електронну пошту, в якій висміюють „відсталих“ католиків за їхню віру та обмірковують як практично „засіяти зерно революції“ в Церкві, щоб „католики самі вимагали покінчити з середньовічною диктатурою“. „Очевидно, було б чудово, якби кампанія Клінтон відреклася змісту цих гидких листів“, – закінчив свої роздумування Архієпископ, і додав, що „виборці в листопаді мають вибір: вульгарний, невихований незграба, котрий не шанує жінок і має поважну проблему контролювання своїх емоцій; або підступний, автоматичний брехун з довічним апетитом на владу і оточенням, просякнутих антикатолицькими фанатиками“. („www.archphila.org“)

■ Смерть від раку пов'язана з палінням

ЧИКАГО. – Паління тютюну сприяє смерті приблизно 167 тис. осіб річно, тобто 29 відс. всіх смертей від раку у США. Ця статистика, яку зібрало Американське товариство раку, була оприлюднена 24 жовтня. Хоч число курців зменшується в країні, все таки палять 40 млн. осіб. Найбільше їх є в південних стейтах, де вирощують тютюн і податки на нього є найнижчі. Найменше курців є в північних та західних стейтах. („Associated Press“)

Сила України – в духовній єдності

Найголовнішою духовною зброєю України є єдність. На цьому наголосив Президент Петро Порошенко під час зустрічі з представниками Всеукраїнської ради Церков та релігійних організацій, яка відбулася 23 квітня. Він сказав: „В умовах війни, коли Україна протистоїть збройній агресії сусідньої держави, наші вороги намагаються використати релігійний фактор в своїх інтересах. І найголовніша духовна зброя нашої перемоги, те чого боїться ворог – це наша єдність“. Держава не може втручатися у міжцерковні взаємини, але це побажання її провідника має співпасти з настроєм усього суспільства. Соціологічні опитування показують, що дедалі більше православних громадян України хочуть мати єдину помісну автокефальну Церкву, адміністративно незалежну від інших держав. Підставою для цього є вже тепер релігійний мир і взаємна повага, державно-церковне партнерство як вагомий здобуток України за роки незалежності.

Про це дбає Всеукраїнська рада Церков і релігійних організацій, якій в цьому році виповнюється 20 років. Рада була утворена у грудні 1996 року, як представницький міжконфесійний консультативно-дорадчий орган для об'єднання зусиль Церков і релігійних організацій для духовного відродження України, координації міжцерковного діалогу, здійснення комплексних заходів добродійного характеру. До ради входять представники православного, греко-католицького, римсько-католицького та протестантського (євангельського) віросповідних напрямків християнства, а також основних віросповідань юдаїзму та ісламу.

Рада співпрацює з державою, для чого підписала угоди про співробітництво з Міністерством охорони здоров'я України та Національною експертною комісією з питань захисту суспільної моралі, з Міністерством освіти і науки України, з Міністерством закордонних справ України, яке теж утворило Громадську раду з питань співпраці з релігійними організаціями. Усі разом готують відзначення роковин Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій в листопаді цього року та 500-річчя Реформації в жовтні 2017 року.

Водночас провідники Церков відзначають, що люди в Україні все більше зневірюються в своїх надіях на політиків і шукають надію та заспокоєння у Бога, свідченням чого є переповнені храми. Однак відчутно, що є намагання цей мир штучно порушити. У пресі з'являються повідомлення про аж ніяк не релігійне втручання в українські справи з боку Московського Патріархату. Також і в Україні вдаються до ризикованих кроків. Таким видається зареєстрований у Верховній Раді законопроект про внесення змін до закону „Про свободу совісті та релігійні організації“, який має надати право особам, які не входять до складу релігійної громади, впливати на рішення парафіяльних зборів даної громади. Ця законодавча ініціатива не узгоджувалася з членами Всеукраїнської ради, яких вона безпосередньо стосується.

Церква тривожить, що нищівні для державного організму корупційні схеми, які знищили державні інституції за старої влади, продовжують свою вбивчу дію. Церква закликає політиків бути справжніми державними діячами, що дбають про Україну, слухають і чують думки народу, дбають про нього та майбутні покоління. Лише у служінні спільному благу криється правдиве Боже покликання кожного відповідального політика і джерело щастя та благословення як для нього самого, так і для всього народу.

ІСТОРИЯ

Видано щоденник ката України

Левко Хмельковський

В Росії цієї осені активно обговорюють новину: внучка першого голови КГБ генерала Івана Серова (1905-1990) подала в суд на радіостанцію „Ехо Москви“ після виходу в етер 14 липня програми „Дилетанти“ і вимагає 3 млн. рублів відшкодування за образи пам'яті свого діда.

Ведучий програми Віталій Димарський та історик Борис Соколов обговорювали книгу „Іван Серов. Записки з валізи“, яка була складена на основі щоденника І. Серова. Б. Соколов заявив, що має сумніви в автентичності цього документа. На його думку, це ідеологічне замовлення для того, щоб реабілітувати образ голови КГБ, який прославився арештами, розстрілами, депортаціями, який „чистив“ Україну в 1939-1941 роках, розстрілював українців на Галичині і Волині, поляків в Катині та Харкові, депортував українців до Сибіру.

І. Серов був першим головою Комітету державної безпеки (1954-1958 роки). У 1939-1941 роках він був народним комісаром внутрішніх справ Української РСР і брав участь у приєднанні Західної України. Під час Другої світової війни був одним з організаторів депортації народів Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Калмикії, Кавказу й Криму. Брав участь у приборканні повстань і заворушень в Польщі, Румунії, Німеччині та Угорщині. У 1963 році, після звинувачення офіцера розвідки Олега Пеньковського в шпигунстві на користь США і Великої Британії, який був приятелем І. Серова і його дружини, був понижений у званні генерала армії до генерал-майора, позбавлений звання Героя Радянського Союзу. У вересні 1965 року пішов у відставку. Жив у Москві, де й помер 1 липня 1990 року.

У Західній Україні І. Серов співпрацював у 1939-1941 роках з Микитою Хрущовим і за його дорученням жорстоко гро-

мив український націоналістичний рух. Тоді ж він набув досвіду мародерства, привласнюючи товари перед націоналізацією львівських крамниць. Цю практику він продовжив в окупованій Німеччині. Свій досвід депортації українців він узагальнив у спеціальній інструкції про порядок виселення, яка була схвалена у Москві. Менше ніж за три роки генерал-майор І. Серов став генерал-полковником. В 1944 році в прифронтових районах він керував масовими арештами і депортацією цивільного населення для „очищення тилу“ Червоної армії. 18 травня 1944 року провів депортацію кримських татар. У Польщі заманив керівників Армії Крайової в пастку під виглядом переговорів про спільну боротьбу з гітлерівцями і арештував їх.

Після війни І. Серов був призначений представником НКВД у Німеччині. Брав участь у виселенні німців (чоловіків від 16 до 60 років) в СРСР на примусові роботи. Багато з них загинули. На місці нацистських таборів були розгорнуті спецтабори НКВД, у яких утримували людей без жодних звинувачень. І. Серов в Німеччині був зайнятий пошуком матеріалів з реактивної техніки і причетних до неї спеціалістів, вивезенням кобальту, бісмуту і урану з Німеччини. Захоплені в Райхсбанку гроші в мішках привласнив і витрачав на власні потреби.

Після смерті Й. Сталіна в 1954-1955 роках був зайнятий знищенням великого числа архівних документів з позначкою „Зберігати вічно“, щоб затерти сліди злочинів. Були знищені справи понад 6 млн. громадян.

Щоденники І. Серова були видані в Росії в червні під назвою „Записки з валізи. Таємні щоденники голови КДБ, знайдені через 25 років після його смерті“. Чотири роки тому внучка І. Серова, Віра, почала ремонт гаражу на дачі, успадкованій від діда. Зносячи внутрішні стіни, робітники знайшли в схованці кілька валіз. Там і був рукопис.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
☎ (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 ☎ (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ НАШОЇ ГАЗЕТИ

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Рік	Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
	Пів-року	Рік	Пів-року	Рік
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.	90 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол. Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Рік	Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
	Пів-року	Рік	Пів-року	Рік
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.	95 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Г. Клінтон небезпечна для США, України і світу

Поклонники Гиларі Клінтон настирливо обвинувачують Дональда Трампа за його уявні російські зв'язки, рівночасно утримуючи димову завісу навколо прибуткових російських стосунків Г. Клінтон.

У 2009 році Президент США Барак Обама оголосив створення Американсько-російської двобічної комісії, щоб визначити простір взаємодій для посилення стратегічної і міжнародної стабільності, економічного добробуту і розвиток зв'язків між росіянами і американцями. Тодішній Державний секретар Г. Клінтон наполегливо вербувала американських технологічних гігантів, щоб допомогти Росії створити російську „крем'янисту долину“. Виходить, що російський рід демократії не сприяє підприємству і нововведенню. Недалеко від Москви знаходиться утопічне місто Сколково, де 30 тис. росіян працюють у сучасних умовах під суворим наглядом російської держави. Американське FBI попередило, що проєкт „Сколково“ може надати росіянам доступ до технології подвійного використання – комерційної і військової. Не знаємо, до якої

міри Володимир Путін використав щедрість Б. Обами і Г. Клінтон, але знаємо, що 17 фірм жертвували Благодійному фондові Клінтонів або платили Білові Клінтонові за промови. Знаємо, що у 2007 В. Путін заснував акційне товариство „РОС-НАНО“. Керівник компанії Г. Клінтон Джон Подеста став членом правління компанії „Джул“. Два місяці пізніше В. Путін проголосив вклад капіталу в „Джул“ в сумі 35 млн. дол. „Джул“ пов'язаний з „Сколковом“. Мега-олігарх і товариш В. Путіна Рубен Варданян також є членом правління „Джул“. Випадковість?

В. Путін здавна мріяв оволодіти виробництвом урану. У 2013 році російська газета „Сьогодні“ повідомила, що „Росатом“ хоче набути канадську фірму „Uranium One“, яка контролює понад 20 відс. американського виробництва урану. Угода вимагала схвалення і підпису тодішнього Державного секретаря Г. Клінтон. Пайовики „Uranium One“ внесли понад 145 млн. дол. у Благодійний фонд Клінтонів, а російський інвестиційний банк „Renaissance Capital“ заплатив Б. Клінтонові 500 тис. дол. за промову. Збіг обставин?

Нещодавно „New York Times“ повідомила, що український підприємець Віктор Пінчук направив від 10 до 25 млн. дол. у Благодійний фонд Клінтонів. В. Пінчук – зять колишнього Президента України Леоніда Кучми. В. Пінчук навіть позичав Клінтонам свій приватний літак і подорожував у Лос-Анджелес, щоб взяти участь у святкуванні 65-річчя Б. Клінтона. В. Пінчук був значним донором Благодійного фонду Клінтонів, мав багато зустрічей з Г. Клінтон. Газета „День“ пише: „Здається, компанія Пінчука „Інтерпайп“ продавала труби в Іран порушуючи санкції, в той же час, як він робив пожертви в Фонд Клінтонів та отримував доступ до Державного секретаря“.

Підпис Г. Клінтон є на документі так званого „rules of engagement“ з Лівією. Американська морська піхота заборонена в усіх лівійських

дипломатичних аванпостах. Коли 11 вересня 2012 року терористи напали на американців в Бенгазі, дев'ять морських піхотників охороняли амбасаду на острові Барбейдос і амбасада у Відні пишалась повною охороною. 2 травня 2012 року американці урочисто перетяли стрічку, святкуючи станцію для нарядження двох нових електричних авт „Chevy Volt“. Літом 2012 року Державний департамент витрачав дорожочинні фінанси на „озеленення“ своїх амбасад по Європі.

Цей побіжний огляд спадщини Г. Клінтон повинен спонукати виборців шукати правду. Прізвище Г. Клінтон синонімічне з корупцією. Її підкупність загрожує і ослаблює США і Україну.

Володимир Курило,
Окленд, Мейн

Баня Лука – не в Сербії

У „Свободі“ 7 жовтня в статті „Українці світу утверджують образ держави“ опубліковано дві неточні інформації, які хочу спростувати.

Першою неточністю є що місто Баня Лука – у Сербії. Згідно з підручниками історії Баня Лука згадується перший раз у одному угорському документі з 1494 року. Місто було у складі Туреччини від 1528 року, від 1878 до 1918 року – у складі Австро-Угорщини, у 1918-1941 роках – у складі Королівства СХС (Югославії), у 1941-1945 роках – у складі незалежної держави Хорватії, у 1945-1992 роках – у складі Югославії, але ніколи не було у складі Сербії. Держава Сербія заснована на підставі рішень Берлінського конгресу з 1878 року. Тоді вона значно збільшила свою територію, але на своєму західному боці ніколи не переходила ріку Дріну на кордоні з Боснією і Герцеговиною. Тому сьогодні публікувати, що Баня Лука в Сербії, те саме, як писати або говорити, що Львів у Росії.

Друга неточна інформація є,

що Тернополь місто. Такого міста немає ні у Сербії, ні у Боснії і Герцеговині. Існує тільки поселення Тернополь. Воно знаходиться у Боснії і належить общині Прієдор. За даними перепису населення у 2013 році воно мало 3,055 мешканців. Абсолютна більшість з них зараз – серби. Українців у Тернополь перепис населення не реєструє. Вони у групі „інші“. Я оцінюю, що їх там немає більше, ніж 200 осіб.

Мене, як громадянина Боснії і Герцеговини, ображає неточне писання про Баня Лука, тому я сподіваюся, що ви опублікуєте наведені спростування.

Богдан Ліський,
Корнеліус, Орегон

Неточність, яку слушно зауважив Богдан Ліський, виникла через подібність назв: столицю Республіки Сербської є Баня Лука, натомість Республіка Сербія має столицею Белград, а Республіка Сербська Країна – Кнін.

Будуємо український храм

Звертається до вас громада Української православної церкви Святого Миколая Чудотворця Київського Патріархату за допомогою у будівництві храму. Звернутися до вас нам порадила Мирослава Гаюк-Дмитріюк, тато якої о. Семен Гаюк у 1941-1943 роках був благочинним Української Автокефальної Православної Церкви на Ізяславську округу, після чого разом з сім'єю змушений був виїхати в США. М. Гаюк-Дмитріюк надала нам фінансову допомогу, за яку ми дуже їй вдячні. Тепер вона намагається знайти небайдужих людей, які б теж відгукнулися на наше прохання, щоб побудувати цей храм.

Наше невеличке містечко знаходиться на історичній Волині України. Два з трьох храмів належать до Московського Патріархату. Діючий храм Київського Патріархату є невеликим, на краю міста, і не вміщає всіх, хто хоче молитися у своїй українській церкві, тому організувалася ще одна громада УПЦ КП, яка вирішила побудувати храм

в центрі міста на місці колишнього Миколаївського храму, який був зруйнований у 1938 році.

З допомогою добрих людей та влади ми викупили ділянку землі і готуємося почати будівництво. Богослужіння проводяться в невеличкій новозбудованій капличці. Зважаючи на ситуацію в нашій державі і неможливе населення міста, самотужки побудувати храм нам не під силу, тому що змушені ще усіма силами підтримувати захисників України. Виготовляємо сухі супові та борщові набори і відправляємо їх на передову лінію. Сподіваємось на ваше розуміння і підтримку в наших починаннях. Будемо вдячні за найменшу допомогу.

Адреса: о. Володимир Ковальчук, вул. Жовтнева, 106/60, Ізяслав, Хмельницька область 30300 Ukraine. Електронні адреси: ira.kovalchuk2015@mail.ru або kiva41@yandex.ua

о. Володимир Ковальчук,
Ізяслав, Хмельницька область

Обрання Трампа стало б трагедією

Увесь час після закінчення Другої світової війни я завжди вболівав за кандидата в американські президенти від Республіканської партії. Єдиний виняток я зробив тоді, коли балотувався Джон Кеннеді. Але я не вболівав за нього як демократа, а як за першого католика, який мав стати президентом, і він ним став. А потім мої симпатії знову повернулися до республіканців.

Тільки на цих виборах я змінив своє ставлення, коли почув, що кандидатом від Республіканської партії став Дональд Трамп. Бо хіба я можу підтримувати таку особу, як Д. Трамп за його пропутінські заяви щодо України? Хіба я можу підтримувати таку осо-

бу, як Д. Трамп, яку підтримують явні російські агенти, котрі з допомогою гакерів вриваються в комп'ютерні системи противників Д. Трампа. І при всій очевидності цих дій російських спецслужб, Америка досі залишається безпорадною.

На мій погляд, Д. Трамп давно вже мав би бути знятий з президентських перегонів. Але цього не сталося. Обрання Д. Трампа президентом стало б трагедією не тільки для України, а й для всього цивілізованого світу, і в першу чергу для Америки. Якщо американці цього не зрозуміють, то це дуже прикро.

Юрій Шухевич,
Львів

Книги прислали з Канади

Миргородська діяспорна бібліотека ім. Галини Король 14 жовтня одержала для книжкового фонду багато художньої і дослідницької літератури від українців Торонто через Суспільну службу „Поміч Україні“. Надійшли книги Пантелеїмона Куліша, Дмитра Яворницького, Петра Мірчука, Василя Скуратівського, Івана

Крип'якевича, Івана Багряного та інших авторів. Ми щиро вдячні українським патріотам Торонто і працівникам Суспільної служби за книги і велику працю по патріотичному вихованню молодих українців.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

Оркестрі можна допомогти

7 жовтня „Свобода“ розповіла про очікувані в 2017 році у США концерти Національної симфонічної оркестри з Києва. Наразі оркестра не має грошей на придбання квитків, щоб прилетіти до США і повернутися до Києва, і має надію на підтримку закордонного українства. На цю потребу вже відгукнулася президент Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку Богданна Волянська.

Щоб допомогти оркестрі, тре-

ба чеки виписувати на Ukrainian Music Institute, занотувати число konta 36852-0001 на мемо, і вислати на SelfReliance F.C.U., 108 Second Ave., New York, NY 10003. Безподатковість Українського Музичного Інституту типу 501(c)(3).

Підтримайте провідну українську оркестру і відвідайте її концерти!

Богданна Волянська,
Нью-Йорк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Життя шахтарів увічнив Микола Бервінчак

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – 15 жовтня в Історико-освітньому центрі Нью-Джерзі відкрилася виставка творчої спадщини Миколи Бервінчака „Від соціального реалізму до церковного мистецтва“. Виставка розміщена в бібліотеці Духовної семінарії і діятиме до 10 листопада в понеділок, середу, четвер і суботу. Проводить виставку колекціонер творів М. Бервінчака і дослідник його творчості Михайло Бурик, який на вернісаж прийшов у вишиванці.

Нелегкою була юність мистця. Він народився 1903 року в лемківській родині шахтаря Івана і Євфимії Бервінчаків у Шенандоа, Пенсильванія, куди батьки приїхали з Лемківщини в Карпатах. Батько загинув на шахті, його вдова вийшла за іншого гірника, який теж загинув. Осиротили п'ятеро дітей. 14-річний М. Бервінчак пішов працювати у шахті. Але він мав мистецький талант і увесь час змалював шахтарське життя.

На його малюнки звернув увагу мистець угорського походження Павло Добнер, який малював фрески у храмі і залучив М. Бервінчака у помічники. До шахти М. Бервінчак йшов у нічну зміну, а вдень малював. Під наглядом П. Добнера, а згодом самотужки М. Бервінчак став церковним малярем. Він малював настінні образи й ікони, проектував і різьбив іконостасні орнаменти. Він навчився таємниць офорту і це відкрило йому стежку у світ мистецтва. П. Добнер не лише вчив М. Бервінчака, а поширював доробок учня. Про нього дізнався ще один мистець-реаліст Джордж Лукс, який ввів його в мистецьке життя Нью-Йорку.

У вересні 1932 року М. Бервінчак показав свої офорти на виставці, де 25 з них були продані, а сам автор дістав першу нагороду. Наступного року три його твори були пока-

Учасники відкриття виставки Миколи Бервінчака. (Фото: Левко Хмельковський)

зані на Світовому ярмарку в Нью-Йорку. Праці М. Бервінчака дісталися до багатьох колекцій Америки й Європи. Виставки його офортів відбувалися в Музеї американського мистецтва ім. Вітні і Національній академії в Нью-Йорку. Офорти М. Бервінчака були показані у Чикаго, Міяні й Стокгольмі, зберігаються в колекціях Національної галерії Смітсонівського інституту в Вашингтоні, Бібліотеки Конгресу США, є в колекціях президентів Двайта Айзенгавера, Ліндона Джонсона і Річарда Ніксона. Елеонора Рузвельт придбала портрети Франкліна Рузвельта для бібліотеки в Гайд-Парку, Нью-Йорк.

М. Бервінчак залишив зображення багатьох видатних людей. На виставці показана гравюра „Медитація. Анна Стен“ – портрет українки-кіянки Анни Фесак (1908-1993), яка після успішної кар'єри в кінематографії СРСР і Німеччини стала зіркою Голівуду. На гравюрі 1935 року Анна Стен зображена у вишиванці, сама вона розповідала, що до 12 років розмовляла виключно українською мовою.

Шанувальників гравюри приваблював реалізм М. Бервінчака, у офортах якого немає злетів фантазії, а є лише реальне життя шахтарів пенсильванського кам'яновугільного басейну.

Вернісаж у Сомерсеті відкрила директор Історико-освітнього центру Нью-Джерзі Наталя

Гончаренко, яка представила куратора виставки М. Бурика, батьки якого були сусідами Бервінчаків. М. Бурик розповів про зведеного сусіда, показав відеофільми про життя шахтарів Пенсильванії і про самого мистця.

М. Бурик має колекцію творів М. Бервінчака, влаштовує його виставки. Він подякував усім, хто йому в цьому допомагає, зокрема тижневику „The Ukrainian Weekly“ і його головному редакторові Ромі Гадзевич за публікацію у 2011 році докладної розповіді М. Бурика про шахтарів-лемків Пенсильванії і їхнього мистця.

На цій виставці більшість експонатів походить з колекції М. Бурика, є також твори з інших зібрань. Відкриває виставку портрет М. Бервінчака пензля П. Добнера. Показано ряд речей з шахтарського життя, зокрема зразок вугілля-антрациту і шахтарський ліхтарик. Показані також видання з художнім оформленням М. Бервінчака.

М. Бервінчак помер у червні 1978 року, але ще за два місяці перед смертю мав виставку своїх офортів в Українській Мистецькій Студії у Філадельфії.

Відкриває виставку портрет Миколи Бервінчака пензля Павла Добнера.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує на доповідь

Професора

Йоханана Петровського-Штерна
(Northwestern University)

**Козацька революція 1648-1649
єврейськими очима:
Юрій Косач «День гніву»**

Юрій Косач написав роман «День гніву» до 300-літньої річниці повстання Богдана Хмельницького, перебуваючи у таборах ДіПі. Письменник пропонує читачам свій варіант українсько-єврейських стосунків того часу. І хоча для багатьох євреїв козацька революція була моментом катастрофи у Східно-європейській історії єврейської спільноти, проте деякі з них були прихильними літописцями і, навіть, учасниками повстання. У доповіді розглядатиметься переосмислення Косачем підходів до ключових подій в історії України

**У неділю, 6 листопада 2016 року
о 2-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Український день провели у Сан-Франциско

Танцювальний ансамбль „Буревісник“.

Оля Г. Олійник

САН-ФРАНЦИСКО. – Український день у Парку золотих воріт відбувся 28 серпня у мальовничому куточку, де вже понад 100 років (з 1882 року) грає щонеділі професійна оркестра, керівником якої є Майкл Вірглер. Кожного тижня цей колектив виконує музику – класичні переклади та оригінальні твори, написані спеціально для нього. Під час проведення днів різних національних громад, які проживають в північній Каліфорнії, оркестра радо виконує музику їхніх країн та народні мелодії.

Українці північної Каліфорнії від 1960-их років гідно представляють свою культуру на міжнародній арені поряд з іншими народами, які населяють північну Каліфорнію. Довголітній організатор українських програм Марія Черепенко невтомно трудиться багато років для української громади, збираючи та запрошуючи до участі талановиту молодь у цих заходах. На деякі з таких українських днів у минулому були запрошені визначні особи, зокрема Президент Рональд Рейган. В деякі роки збиралося понад 2,500 осіб. Перший такий концерт відбувся 20 вересня 1964 року до 150-річчя Тараса Шевченка і відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні за часів Президента США Двайт-а Айзенгавера.

Обов'язково виконувалися гимни України та США, ротонда прикрашалася українськими прапорами та символікою. Танцювальна група показувала щороку нові композиції. Протягом років інструкторами українських танців були Ольга Вермонт, Микола Кісь, Іван Поліщук, Вірджинія Андрус-Александр, Михайло Цар, Віра Шавлач-Візір. Співаки українські пісні, арії з опер. Слово про Україну виголошували українські громадські активісти.

Цього року відбувся 134-ий сезон для американської духової оркестри в Spreckels Temple of Music. Концерт організувала Українсько-Американська Координаційна Рада північної Каліфорнії у співпраці з Товариством збереження української спадщини, Генеральним консуль-

ством України у Сан-Франциско, Українською Федеральною Кредитною Спільною Сакраменто, Каліфорнія, Українською греко-католицькою церквою Непорочного Зачаття у Сан-Франциско, Українською православною церквою св. Михаїла, Місією св. Володимира з Санта-Кляра, станицею ч. 107 Союзу Українок Америки у Сан-Госе, Українською греко-католицькою церквою св. Андрія Первозваного з Сакраменто та молодіжною організацією „Майдан-Сан-Франциско“.

Настоятель Української православної церкви у Сан-Франциско о. Георгій Тяпко відкрив програму молитвою за Україну. Трембітарі батько і син Сергій та Фелікс Самборські заграли заклик про початок дійства на карпатських трембітах – найдовшому українському музичному інструменті. Хор „Трембіта“ з оркестрою Парку золотих воріт виконали гимни США та України. Танцювальний ансамбль „Буревісник“ (Тетяна Бурдяк, Лариса Пашин, Андрій Соболь та Білі Прусиновський) виконав „Привіт“ – стародавній український танець з хлібом та сіллю.

Дві старовинні українські пісні співали Оксана та Святослав Стуси. Оркестра грала твір Миколи Лисенка „Вічний революціонер“. Далі на сцену вибігли молодші учасники – танцювальні ансамблі з Сакраменто „Веселка“ і „Сонечко“, які гарно виконали „Буковинку“ та „Березнянку“. Керівниками цих ансамблів є Народний артист Молдови Георгій Арабаджи та Заслужена артистка Молдови Ірина Арабаджи – обидва хореографи і в минулому танцюристи ансамблю „Жок“.

Вокальний ансамбль „Коляда“ під керівництвом Андрія Криштафовича виконав дві пісні часів УПА авторства Віктора Лісовола. Виступили вокально-інструментальний ансамбль „Бурима“ у складі Андрія Шегери, Михайла Маркова та Володимира Парубця, жіночий дует – мама і дочка Іванна Таратула та Джуліяна Філіпенко, духово оркестра Парку золотих воріт, меццо-сопрано М. Черепенко, якій Заслужена артистка, бандуристка Оля Олійник акомпанювала на бандурі, ансамбль бандури-

Хор „Трембіта“ виконує гимни США та України, а танцювальний ансамбль готується до вітального танцю з хлібом і сіллю.

тив у складі Олі Герасименко, Олесі та Романа Рітачків разом з фолкльорним дуєтом О. та С. Стусів, і солістка Львівського оперного театру Оксана Манжай. На фінал упорядник програми М. Черепенко поставила „Боже Великий Єдиний“ М. Лисенка та „God Bless America!“ Ірвінга Берліна, що співали всі солісти та хори у супроводі оркестри Парку золотих воріт.

Генеральний консул України в Сан-Франциско Сергій Альошин розповів про значення 25-річчя української держави з цитуванням промови Президента України Петра Порошенка, а також представив публіці прокламацію від посадника Сан Франциско Едвіна Лі, що визначила день 24 серпня як День України.

Учасники концерту під відкритим небом дякували усім, хто доклав до його проведення праці та зусиль. Серед них були д-р Любов Йова – голова Товариства збереження української спадщини, Марія і Роман Ізків, Майкл Болзовський, Максим Бобер, Леся Кастільо, д-р Георгій Костирко, Олександр Ленів, Галина Лорчак, Володимир Ладнік, Богдан Монастирський, Нора Мейсон, Ліда Мазурик, Микита Сафроненко, А. Шегера, Олександр Стойкович, О. Стус, О. Герасименко-Олійник, Оксана Черепенко ді Рікко, Інна Бібик з Генерального консульства України. Після концерту сестрицтво Української православної церкви св. Михаїла під управою О. Черепенко влаштувало святкову гостину для виконавців та публіки.

Соліст з танцювального ансамблю „Сонечко“ Ніколас Сімонс виконує стрибок.

Танцювальний ансамбль „Сонечко“ з Сакраменто.

НОВІ ВИДАННЯ

Незвичайна книга про видатного українського журналіста

Роман Ференцевич

Mariusz Sawa: UKRAIŃSKI EMIGRANT. Działalność i myśl Iwana Kedryna-Rudnyckiego (1896-1995). Lublin, 2016. (Маріуш Сава: УКРАЇНСЬКИЙ ЕМІГРАНТ. Діяльність і думки Івана Кедрина-Рудницького (1896-1995). Люблін, 2016).

Книжка ця вийшла друком у червні цього року накладом люблінського відділу Інституту Національної Пам'яті), в якому працює її автор, доктор історичних наук Маріуш Сава.

Саме по собі тут не було б нічого незвичайного в тому, що автор-

поляк, великий прихильник ідеї польсько-українського порозуміння, вирішив написати книгу про видатного українського журналіста, публіциста і політично-громадського діяча, редактора Івана Кедрина-Рудницького, який все своє довге життя був активним і незмінним поборником примирення між Україною і Польщею.

Проте незвичайним є те, що в результаті праці М. Сави читач, зокрема польський, одержав не лиш трактат про Івана Кедрина, але грубу історію на 400 сторінок малим шрифтом про широке тло польсько-українських стосунків, на якому І. Кедринові приходилося діяти. Також не дивно, що М. Сава

дав заголовок своїй книзі: УКРАЇНСЬКИЙ ЕМІГРАНТ, оскільки І. Кедрин більшу частину свого життя – 56 років – провів на еміграції.

Свій твір М. Сава організував у шість предметних розділів, яерез які червоною ниткою проходить постать і життя діяльності І. Кедрина-Рудницького.

Автор простежує кар'єру редактора І. Кедрина як газетяра та коментатора; з'ясовує його політичні погляди і, зокрема, ставлення І. Кедрина до націоналізму та ідеї польсько-українського примирення.

Все своє довге життя І. Кедрина-Рудницький був практикуючим прихожанином Української Греко-Католицької Церкви. Згадуючи про це, М. Сава водночас накреслив читачеві стислу історію цієї східного обряду Католицької Церкви, її сучасний стан в Україні і діаспорі та, передусім, історію її скomплікованих відносин з польською Римокатолицькою Церквою.

Свою велику книгу про І. Кедрина-Рудницького історик М. Сава розпочинає – і кінчає – висловом, що його озвучив на відзначенні 75-ліття журналістичної праці ювіляра ведучий програми Мирослав Прокоп: „Говорити про життя Івана Кедрина, то говорити про історію українського народу ХХ століття.”

І справді: пишучи детально про життя І. Кедрина, М. Сава одночасно написав історію України того часу.

Книга його основана на багатому науковому матеріалі, який він вивчав у архівах Львова, Мюнхену, Нью-Йорку та Едмонтону. Зокрема з особистого архіву І. Кедрина, який зберігається в Бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ-А) в Нью-Йорку, автор оздобив свій твір багатьма фотографіями з різних періодів життя І. Кедрина.

Крім того, книга включає довідковий список використаної наукової літератури, хронічку кризи в Українській Національній Раді, словник скорочень, індекс географічних назв та іменний покажчик.

(Закінчення на стор. 15)

Іван Кедрин у 98-мі уродини в редакції „Свободи“, 1994 рік. (Фото: архів „Свободи“)

Life Insurance • Annuities • Endowments

Look at Life Insurance in a whole new way.

Life Happens.
Then...?

In the event of death,
Single Premium Whole Life Insurance can provide a financial safety net to help families maintain their standard of living.

- Issued to persons between the ages of 0-95
- Minimum premium is \$300
- One time policy fee of \$25
- One payment insures the person for life
- Upon death of the insured, the beneficiary receives the proceeds tax free

Home Office - (800) 253-9862
Sales - (888) 538-2833

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • General Information – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

\$25 Fee Waived Now Thru 12/20/16

Single Premium Whole Life Insurance can provide a financial safety net to help families maintain their standard of living. Now through 12/20/16, the UNA is waiving its \$25 fee to help you take the first step to insure you and your family's future. Call the Home Office or sign up at:
October 1 - Ukrainian Festival in Whippany, NJ;
October 29 - St. Demetrius Ukrainian Festival in Carteret, NJ.

YOU ARE CORDIALLY INVITED TO THE

SABLE GALLERY CHARITY ART EVENT

A PORTION OF THE PROCEEDS WILL BE DONATED TO
UKRAINIAN SOLDIERS AND THEIR FAMILIES

PLEASE JOIN US ON THE FOLLOWING DATES:

NOVEMBER
◆ 11 ◆ 12 ◆ 13 ◆
FRIDAY SATURDAY SUNDAY
2016
12:00 PM - 7:00 PM
UKRAINIAN AMERICAN CULTURAL CENTER OF NJ
60-C NORTH JEFFERSON ROAD
WHIPPANY, NJ 07981
FREE ADMISSION AND COCKTAILS

THIS EVENT IS SPONSORED BY:
PIER 17 PROFESSIONAL MEDICAL MGMT

Pier 17

ФІЛАТЕЛІЯ

Пошта оспівує красу і велич України

Левко Хмельковський

Окрасою колекцій поштових марок України стала серія „Краса і велич України“, яку „Укрпошта“ започаткувала в 2013 році. До всіх випусків також були випущені художні поштові марки, конверти першого дня і картмаксимуми.

Першою ластівкою цієї серії став поштовий бльок, присвячений Автономній Республіці Крим. На бльоці з п'яти марок зображено Долину привидів в Алушті (місце на південно-західному схилі гірського масиву Демерджи в Криму, де химерні фігури створені вивітрюванням гірських порід), церкву св. Іоанна Предтечі – пам'ятник візантійської архітектури X ст. в Керчі, винні підвали в селі Масандра, пеліку (давньогрецьку посудину у формі амфори), панораму південного берега Криму.

Упродовж 2013 року „Укрпошта“ випустила ще бльоки, присвячені Дніпропетровській та Вінницькій областям. Бльок на честь Дніпропетровської області складається з чотирьох марок: ракетноносій „Зеніт-3SLB“, набережна Дніпропетровська (тепер – Дніпра), Троїцький собор в Новомосковську, Петриківський розпис. Бльок „Вінницька область“ складається з чотирьох марок, на яких зображені річка Дністер, Свято-Троїцький жіночий монастир у Браїлові, палац княгині Щербатової в Немирові,

світло-музичний фонтан „Roshen“ у Вінниці.

В 2014 році було випущено поштові бльоки, присвячені Кіровоградській, Миколаївській, Одеській та Волинській областям. Кіровоградська область показана на чотирьох марках: Свято-Вознесенський собор у Бобринці, антропоморфна стеласкитського часу, Кіровоградський академічний обласний український музично-драматичний театр ім. Марка Кропивницького, народний хореографічний ансамбль „Пролісок“.

Миколаївська область – це пам'ятник суднобудівникам і фльо-

товодцям у Миколаєві, автотранспортна розв'язка у Первомайську, катедральний собор Касперівської ікони Божої Матері у Миколаєві, природний парк „Бузький гарт“ в селі Мигія, Чорноморський суднобудівний завод у Миколаєві.

Одеську область представляють пам'ятник дружині моряка в Одесі, Білгород-Дністровська фортеця (Акерман), Одеський морський вокзал, Свято-Миколаївська церква у Вилковому, маяк порту в Іллічівську (тепер це Чорноморськ).

Волинь – це передовсім пам'ятник Лесі Українки на головній площі Луцька, Зимненський Святогорський монастир – пам'ятка архітек-

тури початку XI ст., Оконські джерела – „волинське диво“, до якого щорічно приїжджають тисячі туристів з інших країн, аби побачити, як б'ють сильні джерела з чистою, цілющою водою, солом'яний виріб – уособлення народних традицій, обрядів, культурної спадщини та розвитку народних промислів волинського краю.

2015 року „Укрпошта“ випустила бльоки, на яких зображені Київська, Тернопільська та Чернівецька області. Київська область: трипільська посудина (друга половина V тис. до н.е.), парк „Київська Русь“ в селі Копачеві, Свято-Покровська церква в селі Пархомівка, картина Катерини Білокур „Квіти за тином“.

На бльоці Тернопільської області показані Заліщики, Тернопіль, Березжани, Успенський костел в Бучачі.

Бльок „Чернівецька область“ складається з чотирьох марок: Успенський собор в селі Біла Криниця, печера „Попелюшка“ в селі Подвір'яне, фестиваль Маланок в Чернівцях, Хотинська фортеця (XIII-XIX ст.).

У 2016 році випущено поштовий бльок на честь Запорізької області. На бльоку зображені гелікоптер Мі-8МСБ, національний заповідник „Хортиця“, кам'яна баба з музею-заповідника „Кам'яна могила“ і Дніпрогес у Запоріжжі.

Мальовничий Україною цього року присвячено поштовий бльок „Закарпатська область“ з чотирьох марок: замок Паланок у Мукачеві, водоспад „Шипіт“, Михайлівська церква у Сваляві, а на центральній марці зображена українська дівчина з короваєм. Художник усієї серії Олександр Калмиков.

Крайова Управа Організації Оборони Лемківщини

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

КРАЙОВИЙ З'ІЗД ООЛ

відбудеться

в суботу, 5-го листопада 2016 року

о 6:00 годині вечора

в Українській Централі

240 Hope Ave, Passaic, NJ

ОПІСЛЯ З'ІЗДУ ЗАПРОШУЄМО ВСІХ НА

СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ І ЗАБАВУ

В урочистій та мистецькій програмах приймуть участь:

О. БОГДАН ПРАХ
Ректор Українського
Католицького Університету

СОФІЯ ФЕДИНА
Голова Світової Федерації Українських
Лемківських Об'єднань (СФУЛО)

Ціна вступу: Банкет та забава - \$60

Чеки виписувати на ООЛ

більше інформації -

admin@lemko-ool.com або 917-648-4168

Як забрати в Путіна...

(Закінчення зі стор. 2)

рих „правил гри“ в ООН, варто було б подумати про ініціювання змін у діяльності Ради безпеки. Що могло б бути сформульовано приблизно таким чином.

Перше: країна-член Ради безпеки, котра веде військові дії проти іншої держави, не має права на голосування в Раді безпеки ООН, бо сама є безпосереднім учасником конфлікту.

Друге: в Раді безпеки скасовується право вето, і всі рішення ухвалюються простою більшістю голосів членів ради.

Третє: спрощеним варіантом модернізації Ради безпеки ООН могло б стати правило, за яким право вето не діє, якщо при

голосуванні проти висловився лише один із членів Ради безпеки.

Четверте: існує правове поле світової цивілізації. А оскільки Росія навмисно постійно порушує і попирає всі правила, котрі б мали враховуватися в діяльності Ради безпеки ООН, то призупинення права вето для Росії, на час розслідування неправомірних дій Москви, бачиться єдиною можливим виходом із ситуації, котра склалася.

П'яте: після фактичного доведення того, що літак авіокомпанії „Malaysia Airlines“ рейсу МН17 було збито з окупованої частини Донбасу, Росія не може не тільки головувати в Раді безпеки ООН (як це відбувається в жовтні), а й має бути визнана в ООН як держава-терорист, котра

веде гібридну гльобальну війну проти цивілізованого світу.

Хоча й саме головування Росії в Раді безпеки ООН, країни, що розпочала гібридну війну проти іншої держави, є цілковитим нонсенсом.

Але тут прослідковуються й інші негативні моменти. Бо це головування явно підвищує ризики загострення ситуації на українському Донбасі.

Оскільки Москва може напасити зненацька і, у разі прямого вторгнення, здатна заблокувати будь-яке рішення щодо України у Раді безпеки ООН.

Пан Кі Мун був дуже схожим на пізнього Леоніда Брежнєва

Можна говорити і про інші шляхи перебудови в ООН. Мова йде про рішення Генеральної асамблеї ООН, на які вето накласти ніхто не може.

Втім, розпуск ООН і створення нової „ООН 2.0“ завжди залишається на крайній випадок. Хоча ті, хто роками засідають в цій міжнародній організації, дуже схожі на українських депутатів.

Вони мають дуже гарне грошове утримання і велику кількість пільг, котрі ніхто б не бажав втрачати.

Тому навряд чи більшість із

них готові добровільно проголосувати за розпуск своєї „годівниці“.

Що ж стосується Москви, то цілком можна розглянути компромісне рішення. А саме: введення часткового анулювання права вето для Росії, коли мова йтиме про Україну, Грузію і Молдову, частину територій яких Росія незаконно окупувала.

Тобто Росія при розгляді питань, котрі стосуються цих держав, має автоматично втрачати право голосування в Раді безпеки ООН.

Можна сказати, що вторгнення Росії на територію України і анексія Кремлем українського Криму, як лякмусовий папірець висвітлили усі проблеми, котрі накопичилися в ООН.

Очевидно, що ООН потрібна кардинальна „перебудова“. І тепер лише від відповідальної позиції нового генерального секретаря Антоніо Гут'єреша та найбільш впливових держав її членів залежатиме, чи вдасться здійснити її реорганізацію.

Після обрання А. Гут'єреша Україна може очікувати, що Москві більше не вдасться заблокувати „українське питання“ в Раді безпеки ООН.

А сама ООН більше не буде подобою геополітичного дискусійного клубу, де країни-терористи на кшталт Росії матимуть можливість просто „забалакувати“ будь-яку надскладну міжнародну проблему.

Радіо Свобода, 9 жовтня

Віктор Каспрук – незалежний політолог, Київ.

Морська Забава 2016

п'ятниця, 25 листопада 2016 року

9:00 год. веч. - 2:00 год. ранку

Український Американський Культурний Центр Нью-Джерсі

60 North Jefferson Rd.

Whippany, NJ 07981

грає СВІТАНОК

Загальний вступ - \$30

Знижені ціни кімнат в готелю:

FAIRBRIDGE HOTEL

130 Route 10 West

East Hanover, NJ 07936

(973) 386-5622

Буде „маршрутка“ між готелем і центром перед та після застави.

Гасло на знижку є „Scouts“

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Интернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Вали

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє майбутнє
без турбот.*

3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**EQUAL HOUSING
LENDER**

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Звуки України

Концертна тура 2016 року всесвітньо відомого
Камерного хору «Київ»

диригент - Микола Гобдич

*„Камерний хор
«Київ» досяг
досконалості –
чудове виконання“*

Нью-Йорк Пост

„Камерний хор «Київ» має тільки 21 співака, але що за артисти!“

Вашінгтон Пост

Чикаго, 28 жовтня, год. 7:30 веч.

Клівленд, 29 жовтня, год. 7:30 веч.

Торонто, 30 жовтня, год. 3:00 по пол.

Рочестер, 1 листопада, год. 7:30 веч.

Гартфорд, 2 листопада, год. 7:30 веч.

Бостон, 3 листопада, год. 7:30 веч.

Нью-Йорк, 4 листопада, год. 7:30 веч.

Філадельфія, 5 листопада, год. 7:30 веч.

Вашінгтон, 6 листопада, год. 3:00 по пол.

або
Телефонувати
безкоштовно
до РСІ,
1-844-466-2557

У справі квитків,
групових квитків
або інформацій про
концерт просимо
звертатися: www.platinumconcerts.com

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Жовтень 2016 року, ч. 193

Володимирові Базилевському присуджено премію ім. Івана Багряного

Сергій Козак

Фундація ім. Івана Багряного (США) має свою щорічну премію, засновано 1996 року на честь видатного письменника і політичного діяча І. Багряного з нагоди відзначення його 90-річчя. Ювілейний організаційний комітет очолював тоді перший Президент України Леонід Кравчук, відповідальним секретарем був дослідник життя і творчості І. Багряного Олександр Шугай. Саме цей комітет, до складу якого входили відомі письменники Іван Дзюба, Юрій Мушкетик, Іван Драч, Борис Олійник, Микола Жулинський, Павло Мовчан, Леонід Череватенко та представники української діаспори д-р Анатолій Лисий (на той час голова Фундації), член управи Олексій Коновал, Галина і Роксоляна Багрянні (дружина і донька І. Багряного), засновник видавництва „Смолоскип“ Осип Зінкевич та інші, схвалив Положення про премію ім. І. Багряного.

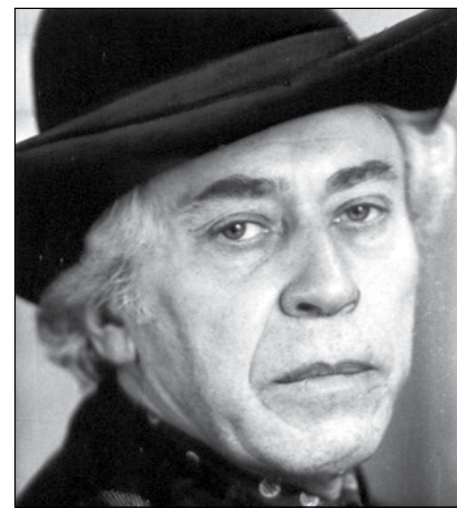
Цю престижну премію з врученням спеціального диплома і грошової винагороди розміром 1,000 дол. присуджують за визначний внесок у розбудову державної незалежності України та консолідацію суспільства, що може виявлятися у найрізноманітніших видах людської діяльності. Серед кандидатів на премію були відомі політичні та громадські діячі, котрі актив-

но заявили себе як послідовні продовжувачі тієї великої справи, за яку довгі роки в еміграції боролися і поклав своє життя І. Багрянний, письменники, журналісти, художники, композитори, кінематографісти, виконавці, автори оригінальних праць, наукових чи публіцистичних розвідок, що є вагомим внеском і відкриттям у галузі суспільствознавства взагалі і багрянознавства зокрема. Багрянівська премія (так записано в її Положенні) повинна стимулювати серед українського громадянства справжній дух подвижництва, плакати трудівників національної ідеї та державного процесу. Її вручають 2 жовтня – у день народження І. Багряного.

За минулі 20 років лауреатами премії ім. І. Багряного стали (прізвища лауреатів подаємо за роками присудження премії) І. Дзюба, О. Шугай, Л. Череватенко, Вадим Усань, Анатолій Погрібний, Євген Сверстюк, Олег Черногуз, Леонід Бойко, Юрій Краснощок, Михайло Слабошпицький, Олег Романчук, Сергій Козак, Олексій Коновал, Галина Воскобійник, А. Лисий, Володимир Проценко (Чорномор), Олександр Панченко, Левко Хмельковський. Цього року до них долучився письменник Володимир Базилевський, поет, прозаїк, публіцист, літературний критик, перекладач, лауреат Державної

премії України ім. Тараса Шевченка та інших численних літературних премій. Багрянівську премію йому присуджено за активну громадянську позицію, що впродовж останнього часу втілюється у низку блискучих публікацій на сторінках тижневиків „Літературна Україна“ та „Слово Просвіти“ на актуальні теми нашого складного сьогодення.

Володимир Базилевський народився 14 серпня 1937 року в селищі Павлиш, нині Онуфріївського району, Кіровоградської області в сім'ї службовця. Друкуватися почав з 1954 року. 1962 року після закінчення Одеського університету ім. Іллі Мечникова, де на філологічному факультеті здобув літературну освіту, працював кореспондентом газети „Чорноморська комуна“ (Одеса). Згодом понад 20 років мешкав у Кіровограді (нині – Кропивницькому), був співробітником газети „Кіровоградська правда“, керівником літературної студії „Сівач“. Пізніше став старшим редактором видавництва „Промінь“ (Дніпропетровськ). Належить до покоління „шістдесятників“. З 1972 року – член Спілки письменників України. Автор поетичних збірок „Поклик простору“, „Допоки музика звучить“, „Чуття землі небесне“, „Світлом єдиним“, „Труди і дні“, „Вибране“, „Колодязь“, „Вертеп“, „Вокзальна площа“, „Украде-

Володимир Базилевський

не небо“, „Віварій“, „Кінець навігації“, „Крик зайця“, „Читання попелу“, збірок літературно-критичних статей „І зав'язь дум, і вільний лет пера“ (1990), „Лук Одиссеїв“ (2005), „Холодний душ історії“ (2008), „Шляхами вітру“ (2011; усі – Київ); упорядник і автор вступних статей поетичної антології „Стріла“ (Київ, 2013), поетичної збірки „Повітря резервацій“ („Літературна Україна“, Фундація ім. І. Багряного, 2016) та інших. Відзначений численними нагородами. Лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка (1996, за книгу „Вертеп“), літературних премій ім. Павла Тичини, Володимира Свідзінського, Євгена Плужника, Пантелеймона Куліша. Автор багатьох публікацій у періодиці. Його вірші перекладено болгарською, угорською, румунською та іншими мовами.

110-річчя Івана Багряного відзначатимуть на державному рівні

Цього року на державному рівні серед вікопомних дат відзначатиметься і 110-річчя з дня народження Івана Багряного, що затвердже-

но постановою Верховної Ради „Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2016 році“.

2 жовтня виповнилося 110 років з дня народження І. Багряного – письменника, громадського та політичного діяча, а для мешканців Охтирки – земляка, сусіда, родича. Для моєї колеги, авторки книги „Хто вкрав істину?“ Валерії Бакуліної, І. Багрянний – невичерпне джерело надхнення і пошуку. Провівши журналістське дослідження про І. Багряного у розрі-

зі ставлення до нього охтирців минулого року вона стала автором книги про нього. Сьогодні В. Бакуліна активно зустрічається зі школярами, розповідаючи молоді про результати власного дослідження. Вона дивується, як мало і молоді, і старші знають про І. Багряного і збирається й надалі проводити просвітницьку роботу.

Як в Охтирці відгукнуться на державну ініціативу? Чи зможуть переламати пострадянську нетерпимість до патріота України, що

прожив надскладне життя і помер на чужині? Вітаючи державну ініціативу, вважаю, що рух до популяризації творчого спадку І. Багряного не повинен обмежуватися лише нею. Закликаю громадські об'єднання долучитися до цього процесу. Бажано без формалізму, а щиро і від душі.

Анна Протасова,
секретар Охтирського осередку
Національної спілки
журналістів України.

Одне з давніх видань Івана Багряного.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи:

1,300 дол. – **Оксана Мостович** (з них 500 дол. для журналу „Березіль“, 400 дол. для журналу „Борис-

тен“, 300 дол. для Фундації та 100 дол. на видання книги „Українські воїни добра і правди“ у видавництві „Бористен“), 1,000 дол. – **Володимир Могучий** для бюлетеня „Наша Церква Київський Патріархат“.

Управа Фундації щиро дякує обом

жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам та пресі України, раннім воїнам та їх родинам, що ставили опір російським терористам на сході України.

Незвичайна книга...

(Закінчення зі стор. 10)

З поліграфічної точки зору книга оформлена бездоганно з вишуканим мистецьким смаком. Книжка написана легким стилем і читається дуже цікаво.

Головна ціха твору – це його наукова об'єктивність. Можна припускати, що сучасному польському

історикові демократично-ліберальних переконань не було б легко писати про політику урядів міжвоєнної Польщі за часів сумнозвісної т.зв. „санації“ (оздоровлення) чи неуспішного „порозуміння“. М. Сава цієї проблеми не мав.

Без жодного сумніву його книжка заслуговує на премію Фундації О. і Т. Антоновичів.

Заслуговує на признання також люблінський відділ Інституту

Національної Пам'яті, який профінансував видання книжки М. Сава.

Бажаючі придбати цю книгу можуть звернутися на електронну адресу автора: savi1985@wp.pl.

Можна писати українською чи англійською мовою.

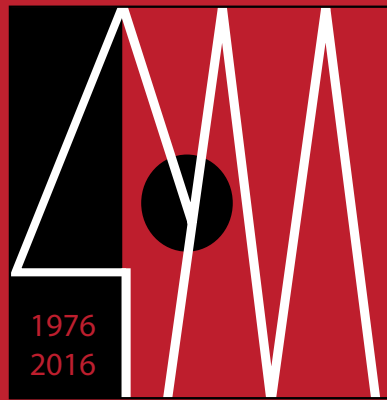
Книгу можна придбати також через: ipn.pocztytaj.pl.

Александрія, Вірджинія

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahrianyi Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

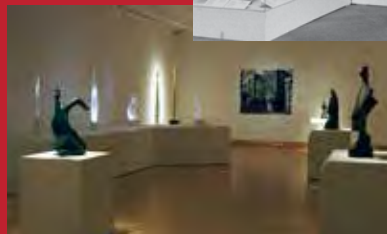
Сторінку редагує Олексій Коновал

1987

1990

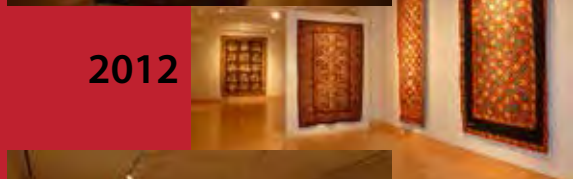
2005

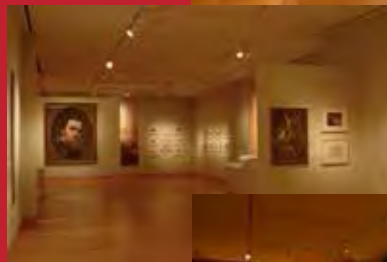
2005

2010

2012

2014

2015

Український Музей
був заснований
Союзом Українок Америки.

Сердечна подяка!

**На жовтень 2016 року офіційно
припадає 40-а річниця
заснування Українського Музею.**

**Ми хочемо Вам щиро подякувати
і заявити, що ВАША підтримка має
вагоме значення.**

Український Музей надзвичайно вдячний усім членам, спонсорам, прихильникам, благодійникам, жертводавцям, бувшим членам Управи, запрошеним кураторам, мистцям, персоналу, добровольцям, фундаціям і корпораціям, що продовж багатьох років щедро підтримували Музей і плекали його місію. Це завдяки ВАШІЙ пристрасті до української спадщини і культури, Музей виріс і розвинувся у таку виняткову інституцію міста Нью-Йорк – одного з найбільш важливих центрів культури та мистецтва в світі.

Ми високо цінуємо всі дарунки й пожертви, малі й великі, без огляду на те, чи вони збагачують постійні колекції, чи підтримують нас матеріально, а чи приходять у формі щедрого вкладу часу і зусилля. Управа і Адміністрація Українського Музею висловлюють усім Вам щирю подяку за Ваше довір'я до нашої праці.

Подаємо до Вашого відома деякі з наших досягнень, які не здійснилися б без ВАШОЇ підтримки протягом останніх сорока років:

- 177 високоякісних виставок;
- 18 пересувних виставок, що експонувалися в 53 місцевостях Сполучених Штатів Америки, Канади та України;
- Чимало знаменитих двомовних публікацій – каталогів; Численні програми, в тому числі:
- Майстерні народного мистецтва;
- Шкільні та родинні програми;
- Кінопокази;
- Доповіді та конференції;
- Презентації книжок і літературні вечори;
- Концерти народної і класичної музики;
- Виступи танцювальних ансамблів.

**Разом ми створили щось прекрасне.
З нетерпінням чекаємо на продовження
партнерства з ВАМИ, щоб наша співпраця
розцвітала протягом наступних сорока років
та й на дальше майбутнє.**

**УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 EAST 6TH STREET
NEW YORK, NY 10003-8201**

212 228-0110 • www.ukrainianmuseum.org

НОВИНИ НАУКИ

Збереження національного обличчя діаспори сьогодні і через 25 років

Мирослава Роздольська

Якось весною зустріла знайому з наших західних областей із чотирьохрічною донечкою. Дівчинка радісно розповідала, що їде „на день народження к бабушке”. Батьки сором'язливо пояснили: „Ходить у російський дитячий садочок”. Бо таких дошкільних закладів, як грибів після дощу у Брукліні, на Статен Айленді, а своїх українських нема. З одного боку асиміляція в англійському середовищі, з іншого – затягування в „руській мір” тих, хто живе у містах, подібних Бруклінові, де оселяються вихідці з колишнього Радянського Союзу.

Чи маємо можливість при таких обставинах зберегти українську діаспору зі своїм національним обличчям через 20-25 років? А може вона взагалі не потрібна і зникне, як німецька чи французька, які мають свої сильні держави?

Аналізуючи міграційну ситуацію в Україні, коли сотні тисяч українців покидають батьківщину у пошуках праці та кращого життя, відомий український письменник Юрій Андрухович пише: „Залишається сподіватися, що майбутня успішна нація зароджується поза кордонами своєї країни. Можливі такі історичні перверсії? Чому б і ні? Екстериторіальна Україна, що складатиметься з мільйонів приватних і сильних Я? Влаштованих у житті, освічених, заможних і – головне – вільних?”.

Щоб почуватися вільним, треба мати знання – тобто володіти духовним кодом нації, яким в першу чергу є мова. Утримати дво-

мовність в Америці надзвичайно складно. Ми зберігаємо, підтримуємо принесену з собою цю найважливішу субстанцію духовної території – мову, фактично, допоки живе те перше покоління прибулих. Так сталося з повоєнною еміграцією минулого століття, яка духовно була набагато сильнішою, аніж теперішня.

У 1970-их роках Владика Василь Лостен, коли став новим Епархом Стемфордським, спробував служити Літургію у церкві св. Юра на Мангетені англійською мовою, бо сам майже не володів українською. Покоління тих стовпів українського духу, якими були емігранти повоєнних років, не дозволили цього зробити. І уже через кілька років владика достатньо добре володів українською мовою.

Сьогодні нова еміграція також є великою зміцнюючою силою діаспори. Завдяки своїй чисельності наші протести, звернення мають значно більший вплив на американський уряд, Конгрес щодо їх рішень допомоги Україні, аніж могли б вони бути, якщо б не було цього припливу нових сил.

Майдан, війна змобілізували українців по всьому світі. Боротьба за незалежність від московського окупанта піднесла на інший рівень і усвідомлення своєї ідентичності та збереження її. Водночас, цей історичний відрізок часу дуже чітко показав, що діаспора є невід'ємною частиною України, і що вона їй дуже потрібна, а для її збереження та розвитку потрібна велика праця.

Ця праця сьогодні до великої міри є спонтанною, вона часто густо лежить на плечах ентузіас-

тів. Вона не скоординована. Вона не має жодної стратегії. Час подумати про те, щоб випрацювати цю стратегію розвитку на найвищому державному та громадсько-політичному рівні. Для Українського Конгресового Комітету Америки пріоритетною мала б стати програма, спрямована саме на інвестиції в майбутню націю, через підрастаюче покоління. Саме ці інвестиції зроблять це покоління вільним.

Кожна нація у світі має своїх батьків, які освячували цей шлях до волі, до незалежності. У більшості своїй – це воїни, які захищали чи завойовували нові території. Українська нація має Батька – поета, який нашу територію окреслив як духовну субстанцію. Саме так, як про це каже Біблія: Першим було Слово і Слово було Бог. В час загрози демократії і цілісності нашої держави ми побачили, якою великою є ця духовна українська територія.

За цю українську територію війна ведеться давним-давно. Інформаційна, релігійна, геноцидом-голодомором. Два роки тому, як тільки в боротьбу вступили сили, готові протистояти „руському миру”, війна ця перейшла у стан відкритої воєнної агресії. Нині зрозуміло усім, що ведеться вона не за розширення географічних кордонів, а за впливи на уми, на спосіб мислення. У Сполучених Штатах вона також в активній фазі через засоби масової інформації, соціальні мережі, і навіть, як бачимо, через шкільні та дошкільні заклади.

На початку цього нового академічного року, під патронатом Все-

американського об'єднання „Нова українська хвиля” відкрилась нова суботня школа-світличка „Нова Хвиля” у Брукліні, до якої батьки записали понад 60 дітей. Це переважно діти початкових клас. Бачимо, що тут, у Нью-Йорку, як і по всій Америці, маємо надзвичайно великий потенціал. Щоб зберегти його, потрібна тісна співпраця всіх інституцій і особливо з церквою. Чому? Бо у багатьох містах в діаспорі церква є єдиним майданчиком постійної зустрічі громади. Бо з часів Митрополита Андрея Шептицького церква мала ключовий вплив на формування національної свідомості.

Проте нині можемо спостерігати, як у деяких парафіях церковні провідники бояться співпраці з громадою. Бояться через надто велику прив'язаність до матеріального, через страх втратити пожертви, які перенаправляються не тільки на церковні потреби, а й на національні, чи просто стають виявом милосердя для потребуючих, поранених, родин загиблих. Цей відступ від основних біблійних заповідей віддає дуже багато думаючих людей, свідомих українців від такої церкви. І задля порозуміння треба знайти формат співпраці, адже це майбутнє як і громади, так і самої Церкви.

Мирослава Роздольська – членка Екзекутиви УККА, голова „Нової української хвилі”. Коментар поміщений вгорі – це тези до виступу на круглому столі „Громада2040”, який відбувся під час XXII Конгресу Українців Америки (23-25 вересня у Гартфорд, Коннектикат).

Слухали доповідь „Шевченко англійською мовою”

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 13 жовтня у Релігійному Товаристві Українців Католиків „Свята Софія” США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка відбувся виклад на тему „Шевченко англійською мовою”. Доповідь виголосив Петро Фединський – американський журналіст, теле- і радіоведучий, перекладач. Впродовж понад 30-річної кар'єри в „Голосі Америки” він висвітлював події в США та світі.

П. Фединський першим зробив переклад повного видання „Кобзаря” Тараса Шевченка англійською мовою. Окремі поезії з „Кобзаря” вже неодноразово перекладалися на англійську та інші мови, однак в повному обсязі збірку вперше переклав саме П. Фединський. Він обрав верлібр, або вільний вірш за формат свого перекладу, і постановив собі два правила: передавати тільки оригінальне значення та тримати постійний ритм, що уможливив багатий словник англійської мови. У процесі праці, яка тривала близько дев'яти місяців, автор сягав перекладу поезій Т. Шевченка авторства Константина Адрюшишина та Ватсона Кірконела. Завдяки повному перекладові на англійську мову, цей шедевр XIX століття та національний український скарб став миттєво доступним широкій світовій аудиторії.

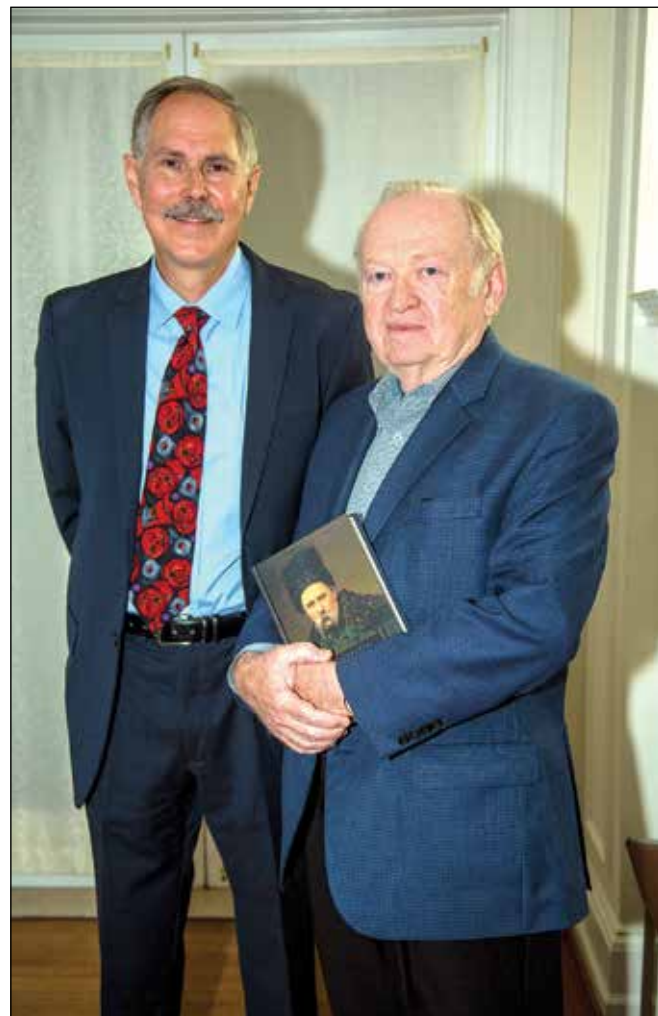
Праця П. Фединського містить копії понад 125 рукописів, творів шевченкового мистецтва та фотографій, що доповнюють поезію. Ілюстрації друкувалися з цифрових копій оригіналів, наданих для цього видання Національним музеєм ім. Т. Шевченка та Інститутом літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук України.

П. Фединський провів свою доповідь у формі порівняльного аналізу вибраних фрагментів із „Кобзаря” та з авторського перекладу, доповни-

ши його показом прозірок з репродукціями картин Т. Шевченка, адже, за словами доповідача, „Шевченко мав дуже витончену руку. Він малював і пензлем, і словом”.

Як зазначив П. Фединський, ідея перекладу „Кобзаря” прийшла майже випадково наприкінці терміну праці у московському відділі „Голосу Америки”. Проста вулична розмова з таджиком-будівельником примусила журналіста замислитися над долею людей, чи то в Росії, чи то в Україні, саме коли він проходив мостом через ріку Москву неподалік пам'ятника Т. Шевченкові. В той момент йому прийшло чітке усвідомлення та надхнення перекласти „Кобзар”, який сьогодні також має актуальність, і працю над яким він розпочав того ж дня, а закінчив напередодні 200-річного ювілею народження поета.

Для журналіста П. Фединського Т. Шевченко є важливий насамперед як документаліст-сучасник, „Кобзар” якого відповідає сьогоднішній дійсності в Україні. „Коли Шевченко говорить про паничів, чи не говорить він про сучасних мажорів, дітей політиків, заможних політиків, які безкарно збиткуються з невинних дівчат? Шевченко сам був кріпаком, якого викупили з рабства. Сьогодні ж сотні тисяч жінок стають жертвами секс-торгівлі. А поема „Княжна”, де паничі аж облизуються, що зароблять на голоді? Чи не схоже це на Голодомор?”, – нагадує про актуальність творів Т. Шевченка П. Фединський. На завершення вечора доповідач відповів на численні запитання аудиторії.

Петро Фединський (ліворуч) та Президент Української Вільної Академії Наук Альберт Кіна. (Фото: Стефан Фартушок)

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002
zbmasnyj@verizon.net

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35th Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Батіг не pomoже...

(Продовження зі стор. 1)

ві на їхню вимогу провести вибори на окупованій Росією частині Донбасу: сепаратистські банди і російські війська, порушуючи Меморандум від 19 вересня 2014 року, збільшили окуповану українську територію на 1,700 квадратних кілометрів. То як же можна вести мову про вибори, коли лінія розмежування, визначена постановою Верховної Ради так грубо порушена?

Взагалі кажучи, „мінський процес“ – це щось не до кінця зрозуміле, не вповні відкрите для суспільства. Цими днями перший заступник голови Спеціальної моніторингової місії Організації з безпеки і співробітництва в Європі Александер Гур, виступаючи в Європарламенті на конференції „Мінські домовеності: взаємини ЕС-Росія та роля санкцій“, сказав щось таке, що не може не занепокоювати: „...На жаль, деякі з Мінських домовленостей є секретними, відтак дуже складно здійснювати верифікацію, адже ніх-

то не знає, про що насправді домовилися“.

На тлі цієї заяви висліді зустрічі „нормандської четвірки“ 19 жовтня ледве чи викличуть велике довіря. Власне, жодних вислідів там і не було. Схиблені на задобрюванні В. Путіна європейські стратеги дали очікують виборів на окупованих територіях – і це має бути першим кроком, а вже тоді – контролю України за українсько-російським кордоном. В Україні цей варіант підтримують хібащо наші вороженьки з прокремлівського „Опозиційного блоку“, колишні регіонали.

Президент П. Порошенко зробив таку заяву за підсумками зустрічі у Берліні: „Учасники „нормандського формату“ погодили розроблення та затвердження „дорожньої карти“ щодо імплементації „мінських угод“, засновану на пропозиціях, внесених Берліном і Парижем“.

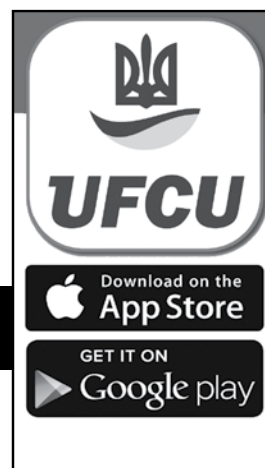
Зі всією своєю змістовною туманністю ця заява дозволяє думати, що український керівник усвідомлює придатність „мінського процесу“ лише для затягування часу. Бо час, ми віримо, працює на Україну.

Завантажте наш мобільний додаток для всіх ваших фінансових потреб

Download Our App! ▶

- ▶ Deposit checks...
- ▶ View balances...
- ▶ Make transfers...
- ▶ Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

UKRAЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518)266-0791 AMHERST, NY (716)799-8385 BOSTON, MA (781)493-6733 BUFFALO, NY (716)847-6655 CLEVELAND, OH (440)842-5888

FEDERAL WAY, WA (253)237-5293 PORTLAND, OR (503)774-1444 SACRAMENTO, CA (916)721-1188 SYRACUSE, NY (315)471-4074 VANCOUVER, WA (360)597-2096 WEBSTER, NY (585)545-6276

877-968-7828 www.rufcu.org

Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами

на цвинтарі в С. Бавнд Бруку

і перенесенням тлінних останків

з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

„Нормандський формат“...

(Закінчення зі стор. 1)

заходів від 12 лютого 2015 року – дійшли, серед іншого, згоди керівники України, Німеччини, Франції й Росії на зустрічі в Берліні. Головною метою має бути домогтися від Росії виконання її зобов'язань за всіма мінськими угодами, включно з графіком і відповідальністю за виконання. Київ також наполягає на тому, що політичні питання неможливо виконувати до виконання питань безпеки.

Москва ж вимагає від України швидкого поступу до політичних аспектів мінських угод, таких, як місцеві вибори на цій території і „амнестія“ бойовиків ще до вирішення безпекових і гуманітарних питань – виведення з окупованих територій російських військ і озброєння, роззброєння незаконних збройних формувань, звільнення всіх заручників і незаконно утримуваних осіб чи передання непідконтрольної нині Києву ділянки українсько-російського кордону під контроль ОБСЕ.

Наразі всі три головні мінські домовленості не визначають порядку виконання їхніх пунктів, за єдиним винятком: повернення контролю за кордоном Україні може початися тільки після місцевих виборів на окупованих територіях, проведених за українським законодавством і за нормами ОБСЕ, а завершитися тільки після всеосяжного врегулювання, включно з конституційними змінами в Україні і запровадженням особливого порядку місцевого самоврядування на цих територіях. Через цю невизначеність сторони нині по-різному трактують порядок виконання мінських угод. Міністер закордонних справ України Павло Клімкін заявив, що майбутня „дорожня карта“ виконання мінських домовленостей має, з погляду Києва, передбачати, що перед виконанням українською сторо-

ною політичного блоку має бути повністю виконаний безпековий блок, який має передбачати реальну тишу, повний доступ Спеціальної моніторингової місії ОБСЕ до всієї території Донбасу, і, звичайно, до неконтрольованої ділянки українсько-російського кордону.

„Другий момент має полягати в тому, що ми маємо погодити мандат і домовитися про основні параметри місії, яка буде забезпечувати безпеку виборів. І третій момент: ми маємо домовитися, яким чином буде відбуватися виведення регулярних російських військ, найманців і зброї. Без таких домовленостей починати виконання політичного блоку, зокрема, закону про вибори, сенсу, звичайно, ніякого немає, бо це просто легітимізує сьогоденній російській протекторат на Донбасі“, – наголосив міністер.

П. Клімкін заявив, що питання організації виборів на Донбасі за нинішніх умов є у далекій перспективі, оскільки для цього треба досягти всіх необхідних передумов щодо безпеки. Проведення виборів на Донбасі можливе лише після повного доступу спостерігачів ОБСЕ до українсько-російського кордону.

Президент України П. Порошенко після закінчення зустрічі в „нормандському форматі“ 20 жовтня заявив, що учасники зустрічі домовилися готувати концепцію виборчого законодавства для місцевих виборів на окупованій частині Донбасу. За його словами, позиція України полягає в тому, що всі чужинські збройні підрозділи мають бути виведені до проведення виборів, що є необхідною умовою для проведення виборчого процесу. Мінські домовленості визначають, що такі вибори мають відбутися відповідно до українського законодавства і норм ОБСЕ.

П. Порошенко повідомив, що Київ не контролює понад 409 кілометрів кордону з Росією на Донбасі.

Радіо Свобода

10 курінь УПС „Чорноморці“
у глибокому смутку повідомляє
що наш довголітний член

пл. сен. кер.
св. п. Михайло Белендюк
“Еней” #127

відплив в останній рейс 10 вересня 2016 року.
Опечаленій Родині складаємо найглибші співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

З жалем повідомляємо, що відійшла у Божу вічність

св. п. Ярослава Ковч

3 квітня 1930 р. – 4 серпня 2016 р.
вдова покійного Романа Ковча
мама покійної Наталі Ковч-Lewitzke

Залишила у смутку:

зятя	- Craig Lewitzke
синів	- Юрія - Романа
внуків	- Стефана Lewitzke - Катрусю і Arsen Sahakian - Діану Lewitzke - Андрія Ковча - Христину Ковч
сестру	- Лесю Фльорчук з родиною

Похорон відбувся з церкви св. Йосафата у Warren, MI на цвинтар Божого Гробу у Southfield.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 7 жовтня 2016 року, проживши 94 роки, відійшов у вічність в Вієна, штат Мізурі

св. п. Остап Теплий

нар. 2 червня 1922 року в м. Струсів, Тернопільська обл., Україна, син св.п. Степана і Анни Теплих, вдовець по св.п. Стефанії, яка упокоїлася у 2012 році, брат св. п. Романа, тесть св. п. Франка Toth.

Остап виростав в Струсеві, Україна. Підчас Другої світової війни був заарештований до Німеччини на примусові роботи. Після війни записав свою дружину Стефанію в табір для біженців у Велберт, Німеччина. Разом прибули до США. Працював для Western Electric Kearny Works у Нью-Джерзі. Остап був членом Української православної церкви Успення Пресвятої Богородиці, Northampton, Pa.

У глибокому смутку залишилися:

син	- Стефан з дружиною Beth, Scottsdale, AZ
донька	- Ірена, Gravois Mills, MO
внучка	- Allyson з чоловіком Eric Bailey, Scottsdale, AZ

Похоронні відправи відбулися в середу, 19 жовтня 2016 року, в Українській православної церкві св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж. Тіло спочило на Українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 15 жовтня 2016 року на 94-му році життя відійшов у вічність наш дорогий Батько і Дідусь

св. п.
Петро Добрянський

Петро Добрянський народився 1 жовтня 1922 року в селі Луків. Від приїзду до США в 1949 році св.п. Петро був активним діячем у суспільному і церковному житті у Бінггемтоні Нью-Йорк, де він був контрактором і будівельником. Він грав одну з провідних ролей в будові нової Української католицької церкви Пресвятого Серця Христового в Джонсон-Сіті, Н. Й. Від 1987 року св.п. проживав у Норт-Порті, Флориди.

Хай він тепер спочиває з покійною дружиною, Анною Кречко Добрянською.

У глибокому смутку залишилися:

донька	- Олександра Костюк з чоловіком Теодором
син	- Роман з дружиною Наталією
внуки	- Лариса з чоловіком Раємом Стулраєр; Роксоляна, і Марко

ближча і дальша родина в США, Канаді, Україні і Польщі.

Вічна Йому Пам'ять!

Парастас відбувся 21 жовтня 2016 року в Farley Funeral Home, North Port, FL.

Похоронні відправи відбулися 22 жовтня 2016 року в Соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці Українській Католицькій Церкві в Норт-Порті, Флориди, а відтак на цвинтарі Venice Memorial Gardens, Venice, FL.

Пожертви в пам'ять покійного можна складати на допомогу Україні:
United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

КАМПАНІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

A NEW GENERATION for A NEW UKRAINE! НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!

НЕДІЛЯ
6-го ЛИСТОПАДА
Готель Сейнт Ріджис
2 іст 55-та вулиця на 5-ій авеню
Зал 20-го поверху – 1:00 п.п.

НЬЮ ЙОРК
БЛАГОДІЙНИЙ БЕНКЕТ
для підтримки УКУ

ДОПОВІДАЧІ:

д-р Лілія Гриневич
Почесний Сенатор УКУ,
Міністр освіти та науки України

д-р Борис Люшняк
Колишній в.о. головного лікаря
США, Контр-адмірал Служби
охорони здоров'я США

МУЗИЧНИЙ СУПРОВІД:

Софія Федина
Українська співачка,
Активна громадська діячка

КОМІТЕТ ПРИЯТЕЛІВ УКУ
МЕТРОПОЛІЇ НЬЮ ЙОРКУ,
щиро вітає о. д-ра Богдана Праха,
Ректора УКУ з отриманням премії
Фундації Омеляна та Тетяни
Антоновичів

Запрошуємо Вас
6 листопада на
Бенкет на підтримку
УКУ де ви зможете
зустрітись з отцем
д-ром Богданом
Прахом.

БЛАГОДІЙНІ БАНКЕТИ ВІДБУДУТЬСЯ ТАКОЖ В:

13.10
КАЛГАРІ

23.10
ЛОС-АНДЖЕЛЕС

29.10
ФІЛАДЕЛЬФІЯ

30.10
ЧИКАГО

05.10
МОНРЕАЛЬ

06.11
ТОРОНТО

06.11
НЬЮ-ЙОРК

11.11
ВАНКУВЕР

3.12
КИЇВ

RESERVATIONS can be made online at: <https://nyc-nov6-ucu.eventbrite.com>

MORE INFORMATION:

1 (800) 599-3671

www.ucef.org